

Pregledna studija o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u Bosni i Hercegovini

Sarajevo, april / travanj 2018.

Sadržaj

Sažetak	4
I. Svrha Pregledne studije	6
II. Kratko objašnjenje na koji je način medijska i informacijska pismenost konceptualizirana u ovom dokumentu	6
III. Zašto su politike i strategije MIP-a potrebne u BiH?	6
IV. Pregled medijske i informacijske pismenosti u BiH	8
IV.1. Javne politike – MIP u relevantnim politikama i drugim strateškim dokumentima	8
IV.1.A. MIP U MEDIJSKOJ POLITICI	8
IV.1.B. MIP U OBRAZOVNIM POLITIKAMA	9
IV.1.C. MIP U INFORMACIJSKOJ POLITICI	10
IV.1.D. MIP U DRUGIM RELEVANTNIM POLITIKAMA	12
IV.2. Druge aktivnosti - MIP u formalnom i neformalnom obrazovanju, uloga različitih vladinih i nevladinih tijela i aktera u MIP-u	14
IV.2.A. MIP u nastavnim planovima i programima formalnog obrazovanja	14
IV.2.B. MIP i uloge različitih aktera	15
V. Prijedlog izjava politike medijske i informacijske pismenosti koje trebaju voditi strateški razvoj	19
VI. Okvir za strategije medijske i informacijske pismenosti u BiH	20
VII. Plan razvoja medijske i informacijske pismenosti	23
Bibliografija	24
Dodatak 1 - dodatne informacije o temama koje su obrađene	29
II. Kratko objašnjenje na koji je način medijska i informacijska pismenost konceptualizirana u ovom dokumentu	29
III. Zašto su politike i strategije MIP-a potrebne u BiH?	29
IV. Pregled medijske i informacijske pismenosti u BiH	30
IV.1. Javne politike – MIP u relevantnim politikama i drugim strateškim dokumentima	30
IV.1.A. MIP U MEDIJSKOJ POLITICI	30
IV.1.B. MIP u obrazovnim politikama	30
IV.1.C. MIP u informacijskoj politici	31
IV.1.D. MIP u drugim relevantnim politikama	31
IV.2. Druge aktivnosti – MIP u formalnom i neformalnom obrazovanju, uloga različitih vladinih i nevladinih tijela i aktera u MIP-u	32
IV.2.a. MIP u nastavnim planovima i programima formalnog obrazovanja	32
IV.2.b. MIP i uloge različitih aktera	32

Autori:

dr. sc. **Emir Vajzović**, docent,
Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, voditelj projekta

dr. sc. **Amer Džihana**, docent,
stručnjak za medijsku politiku

dr. sc. **Mario Hibert**, docent,
Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu

mr. sc. **Vanja Ibrahimbegović Tihak**,
stručnjakinja za medijsku pismenost

dr. sc. **Sarina Bakić**,
Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu

Feđa Kulenović,
doktorski kandidat, Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, stručnjak za informacijske
nauke i digitalnu pismenost

Recenzija:

dr. sc. **Lejla Turčilo**, vanredna profesorica,
Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu

Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, 2018.

*This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0
International License. - Imenovanje-Nekomercijalno CC BY-NC –*

*Ova licenca dopušta drugima da remiksiraju, mijenjaju i prerađuju ovo djelo u nekomercijalne svrhe,
uz obavezu navođenja autora.*

** Ovaj dokument je urađen u sklopu projekta: "Izgradnja povjerenja u medije u Jugoistočnoj Evropi i
Turskoj" koje finansira EU-UNESCO.*

Sažetak

Preglednu studiju o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti (MIP) u Bosni i Hercegovini (BiH) izradio je multidisciplinarni tim stručnjaka uz učešće aktera iz različitih sektora. Njena svrha je da posluži kao temelj za rasprave i diskusije u procesu konsultacija o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u BiH, kao i da ponudi konkretne preporuke o uključivanju medijske i informacijske pismenosti u formalno i neformalno obrazovanje, u različite vladine sektore i u bosanskohercegovačko društvo.

U ovoj studiji o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u BiH koristi se UNESCO-ov složeni koncept medijske i informacijske pismenosti. Za UNESCO, MIP uključuje kombinaciju znanja, stavova, vještina i praksi potrebnih za traženje, pristupanje, analiziranje, ocjenjivanje, korištenje, doprinošenje, proizvodnju i komuniciranje informacijama i znanjem na kreativne, zakonite i etičke načine, razumijevajući *online* i *offline* prava, i angažiranje s informacijama, medijima i tehnologijama za održivi razvoj.

Postoji mnogo razloga zašto su Bosni i Hercegovini neophodne politike medijske i informacijske pismenosti. Neophodne su ne samo građanima već i vladama da bi mogle ispuniti svoje uloge u digitalnom svijetu. Ove politike trebaju dosegnuti do svih slojeva stanovništva i spriječiti procese koji vode raslojavanju društva i povećavanju digitalnog jaza među stanovništvom. Također, ove politike nude okvir za pronalaženje adekvatnih odgovora na sve aktuelnije probleme širenja različitih oblika lažnih i iskrivljenih vijesti i informacija na internetu. Politike medijske i informacijske pismenosti mogu doprinijeti osnaživanju sve većeg broja građanki i građana da diskutiraju i upravljaju javnim raspravama o relevantnim pitanjima. Ovo otvara prilike za smislen dijalog među građanima različitih etničkih, religijskih, ideoloških i političkih grupa. U procesu pridruživanja Evropskoj uniji otvaraju se različite mogućnosti za razvijanje MIP javnih politika u različitim sektorima. Nema sumnje da će Bosna i Hercegovina u budućnosti kroz svoju posvećenost evropskim integracijama morati staviti veći naglasak na medijsku i informacijsku pismenost, posebno kroz 10. poglavlje Pravne tečevine EU-a – informacijsko društvo i mediji. Konačno, u svjetlu promjena u različitim društvenim sektorima, područje u kojem MIP djeluje neophodno je proširiti izvan obrazovanja tako da uključuje neke nove aktere kao što su javne biblioteke, omladinski rad, kulturni i umjetnički sektor itd.

Medijska i informacijska pismenost gotovo da se ne spominje u dokumentima javnih politika u BiH. Ovo, ipak, ne znači da različiti aspekti medijske i informacijske pismenosti nisu obuhvaćeni zakonskim odlukama. Tako medijski zakonodavni okvir općenito promovira slobodu izražavanja, ograničava neprimjerene utjecaje na medije i uspostavlja odgovornost medija u pogledu prihvatljivih ograničenja slobode izražavanja. U određenim obrazovnim strategijama naglašava se potreba za promjenom pristupa predavanja u učionici, i to pomjeranjem fokusa sa „nastavnika“ na „učenike“, te se implicitno referira na kompetencije MIP-a kao što su traženje i pristupanje informacijama, procjenjivanje izvora informacija i kritičko razmišljanje. U Politici razvoja informacijskog društva Bosne i Hercegovine ukazuje se na „nizak nivo digitalne pismenosti i vještina“ i naglašava potreba za razvojem aktivnosti koje će rezultirati smjernicama za pospješivanje digitalne pismenosti zajedno s izradom „okvira za prepoznavanje IKT vještina“. Zakoni koji se odnose na mlade i njihova pitanja naglašavaju prava mladih na obrazovanje, organiziranje i volontarizam, te pravo na zapošljavanje. Ovo znači da mladi imaju pravo na dobre uslove života, kao i pravo biti uključeni u pitanja koja se tiču njihovih života, njihovog lokalnog okruženja i razvoja društva općenito. Zakonom o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini precizira se da svi imaju pravo pristupa medijima bez obzira na spol, te zabranjuje javno prikazivanje bilo koje osobe na uvredljiv, omalovažavajući ili ponižavajući način s obzirom na spol, kao i da su mediji dužni kroz programske koncepte razvijati svijest o ravnopravnosti spolova.

Unatoč razvoju novih tehnologija i rastućoj ulozi medija u društvu, u BiH ne postoji adekvatna javna diskusija o pitanjima povezanim s medijskom i informacijskom pismenošću. Čak i onda kad postoje rasprave i inicijative, one ne uključuju mnoge aktere kao što su predstavnici odgovarajućih ministarstava, regulatornih tijela, industrije, akademske zajednice i nevladinog sektora.

U obrazovnom sektoru primijećena je nedovoljna zastupljenost časova posvećenih razvoju vještina MIP-a u nastavnim planovima i programima, a nastavni kadar nema adekvatne vještine u oblasti edukacije medijskoj i informacijskoj pismenosti, kao ni mogućnost kvalitetnog usavršavanja. No, postoji nekoliko primjera novog pristupa obrazovanju koji pokazuju da se dešavaju promjene u percepcijama.

U medijskom sektoru glavni akteri na promoviranju MIP-a su Regulatorna agencija za komunikacije (RAK) i Vijeće za štampu i online medije (VZS). RAK ima određene aktivnosti u četiri područja: (1) pristup medijima i medijskim sadržajima, (2) analiza medija i medijskih sadržaja, (3) evaluacija medijskih sadržaja, i (4) kreiranje medijske poruke, a VZS, pored rješavanja pritužbi građana na medijske sadržaje, organizira seminare i okrugle stolove, te producira radijsku emisiju u kojoj se građani informiraju i obrazuju o konceptima medijske pismenosti.

Biblioteke nisu prepoznate kao institucionalna podrška ostvarivanju ciljeva informacijskog društva, a arhivističke i muzeološke studije u kontekstu informacijskih i komunikacijskih nauka ne postoje.

Nevladin sektor na određeni način nastoji kompenzirati identificirane previde u sistemu formalne edukacije i to kroz neformalnu edukaciju, rasprave, seminare, obuke za edukatore, objavljivanje analiza i drugih publikacija o medijskoj pismenosti itd.

Osnovne preporuke ove studije ogledaju se u sljedećem:

HARMONIZIRATI JAVNE POLITIKE, kojima se definiraju područja relevantna za razvoj medijske i informacijske pismenosti (naprimjer, javne politike za razvoj informacionog društva, obrazovne politike, politike sektora emitiranja, instrumenti za implementaciju UN-ove konvencije o pravima djeteta itd.), **I RAZVITI NOVE POLITIKE I STRATEGIJE** gdje je to neophodno.

RAZVITI KONCEPT MEDIJSKE I INFORMACIJSKE PISMENOSTI koji će voditi ka zajedničkom definiranju područja, te sveobuhvatnom i koordiniranom pristupu dizajniranju, planiranju i realiziranju programa MIP-a.

HARMONIZIRATI I UNAPRIJEDITI SEKTOR FORMALNOG OBRAZOVANJA S CILJEVIMA MIP-a, zajedno s gradnjom kapaciteta onih koji će implementirati te politike u obrazovnoj praksi, kao i osnaživanjem interdisciplinarnih akademskih programa.

RAZVIJATI MIP ZA ODRASLE U NEFORMALNOM I KONTEKSTU CJELOŽIVOTNOG UČENJA kako bi se izgradilo okruženje za kontinuirani razvoj potrebnih vještina za aktivno građanstvo i zapošljavanje.

JAČATI ULOGE BIBLIOTEKA i drugih baštinskih ustanova kao ključnih aktera u procesu cjeloživotnog obrazovanja, posebno učenja uz podršku novih medija i tehnologija, kao i prenošenja znanja MIP-a širokim korisničkim zajednicama.

I. Svrha Pregledne studije

Preglednu studiju o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti (MIP) u Bosni i Hercegovini (BiH) izradio je multidisciplinarni tim stručnjaka uz učešće aktera iz različitih sektora, s ciljem analiziranja politika i strategija MIP-a u BiH. Njena svrha je da posluži kao temelj za rasprave i diskusije u procesu konsultacija o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u BiH, kao i da ponudi konkretne preporuke o uključivanju medijske i informacijske pismenosti u formalno i neformalno obrazovanje, u različite vladine sektore i u društvo u BiH. Ključni princip predstavlja pristup koji podrazumijeva uključivanje što većeg broja relevantnih aktera iz različitih sektora – kako u toku izrade ovog dokumenta, tako i u procesu konsultacija koje slijede nakon njegovog predstavljanja.

U ovoj studiji o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u BiH koristi se UNESCO-ov složeni koncept medijske i informacijske pismenosti, kao i UNESCO-ove smjernice za politike i strategije MIP-a (Grizzle and Torras Calvo, 2013). Ova studija služit će kao osnova za diskusije prije, tokom i nakon konsultacijskih sastanaka o politikama i strategijama MIP-a u BiH. Ovim dokumentom nastoji se jasno adresirati medijska i informacijska pismenosti u kontekstu izgradnje povjerenja u medije i promoviranja i podržavanja visokokvalitetnih medija, pristupa informacijama, otvorenog i pluralnog društva, kao i gender jednakosti u Bosni i Hercegovini.

II. Kratko objašnjenje na koji je način medijska i informacijska pismenost konceptualizirana u ovom dokumentu

U Moskovskoj deklaraciji o Medijskoj i informacijskoj pismenosti (2012) zaključeno je da „medijska i informacijska pismenost (MIP) predstavlja preduslov održivog razvoja otvorenih, pluralnih, inkluzivnih i participatornih društava znanja, kao i civilnih institucija, organizacija, zajednica i pojedinaca koji čine ova društva“. Za UNESCO, MIP uključuje kombinaciju znanja, stavova, vještina i praksi potrebnih za traženje, pristupanje, analiziranje, ocjenjivanje, korištenje, doprinošenje, proizvodnju i komuniciranje informacija i znanja na kreativne, zakonite i etičke načine, razumijevajući *online* i *offline* prava, i angažiranje s informacijama, medijima i tehnologijama za održivi razvoj (Moscow Declaration, 2012).

U opisu MIP-a koji daje UNESCO prepoznaje se primarna uloga informacija i medija u našim svakodnevnim životima. Medijska i informacijska pismenost leži u suštini slobode izražavanja i informiranja – pošto ona osposobljava građanke i građane da razumiju funkcije medija i drugih dostavljača informacija, da kritički analiziraju medijske sadržaje i da donose odluke bazirane na informacijama kao korisnici i proizvođači informacija i medijskih sadržaja (Grizzle and Torras Calvo, 2013).

III. Zašto su politike i strategije MIP-a potrebne u BiH?

Razvoj medijske i informacijske pismenosti u BiH je u ranoj fazi, a slična je situacija i s javnim politikama i strategijama koje su povezane s ovom oblašću. Kao što su Turčilo i Tajić (2015, str. 17) primijetile, „nedostaje šira državna strategija, odgovarajući zakonski okvir (koji bi vrijedio na teritoriju cijele države, a ne bi bio podijeljen po trenutnim entitetskim i kantonalnim linijama), dostatna finansijska sredstva i šire povezivanje i saradnja formalnih i neformalnih obrazovnih institucija“. Ipak, bez obzira na nepovoljnu situaciju, neophodno je početi sistematski raditi na pitanjima MIP-a jer cjelokupan razvoj bosanskohercegovačkog društva

snažno se oslanja na razvoj novih kompetencija kod građanki i građana, a posebno kod mladih. (Vajzović, 2017, str 269, 274-276)

Politike medijske i informacijske pismenosti potrebne su ne samo građanima već i vladama da bi mogle ispuniti svoje uloge u digitalnom svijetu. Ove politike trebaju dosegnuti do svih slojeva stanovništva i spriječiti procese koji vode raslojavanju društva – na one koji imaju pristup informacijama i one koji nemaju; na one koji znaju koristiti digitalne tehnologije i one koji ne znaju; na one koji imaju kompetencije kritičkog analiziranja medijskih poruka i digitalnih informacija i one koji to nemaju.

U posljednje vrijeme sve je aktuelniji problem sve raširenijih oblika dezinformiranja (npr., lažne vijesti, iskrivljavanja, pretjerivanja, propaganda itd.). Postojeće medijske politike koje su trebale tradicionalne medije učiniti transparentnijim i odgovornijim nikada nisu bile učinkovite u poređenju s očekivanjima (Mapping Digital Media: BiH, 2012; MSI BiH, 2016). Na drugoj strani, pojavu interneta nije pratio razvoj odgovarajućih javnih politika koje bi osigurale transparentnost i odgovornost online medija. Ovakva situacija ne proizlazi isključivo iz pasivnosti domaćih vlasti, već je prvenstveno odraz postojeće internetske strukture i upravljanja internetom u svijetu.

Bosna i Hercegovina je postkonfliktna zemlja u kojoj i nakon 20 godina od završetka rata rane nisu u potpunosti zacijelile, naročito one u medijskoj sferi. Politička previranja doprinose rastu nepovjerenja među narodima i građanima (ECRI, 2017)¹. Politike medijske i informacijske pismenosti mogu doprinijeti osnaživanju sve većeg broja građanki i građana da diskutiraju i upravljaju javnim raspravama o relevantnim pitanjima. Ovo otvara prilike za smislen dijalog među građanima različitih etničkih, religijskih, ideoloških i političkih grupa. Politike MIP-a trebaju se oslanjati na koncept ljudskih prava, posebno kako bi se produbilo razumijevanje koncepta *slobode izražavanja* koji uključuje ne samo prava već i obaveze, osnažila nova kultura dijaloga u bosanskohercegovačkom društvu i doprinijelo suzbijanju različitih vidova ekstremizma.

Kao i u slučaju drugih zemalja Zapadnog Balkana, BiH je u procesu pridruživanja Evropskoj uniji. Ovo otvara različite mogućnosti za razvijanje javnih politika MIP-a u različitim sektorima, uključujući medijski i obrazovni. Imajući u vidu da konsenzus o bosanskohercegovačkom pristupanju Evropskoj uniji predstavlja jedno od rijetkih slaganja svih političkih stranaka, neophodno je primijetiti da evropski put uključuje različite aktivnosti kojima se razvijaju kompetencije MIP-a za sve građane BiH.² Nema sumnje da će Bosna i Hercegovina u budućnosti kroz svoju posvećenost evropskim integracijama morati staviti veći naglasak na medijsku i informacijsku pismenost, posebno kroz Poglavlje 10. – Pravne tečevine EU – informacijsko društvo i mediji.

U posljednje vrijeme područje medijske i informacijske pismenosti doživljava značajnu promjenu. Održava se sve više javnih debata, sprovode se naučna istraživanja o medijskoj i informacijskoj pismenosti kao i o odgovorima na nju. U dosta zemalja područje u kojem MIP

¹Evropska komisija protiv rasizma i netolerancije (ECRI) objavila je izvještaj o Bosni i Hercegovini 7. novembra 2017. U izvještaju se pozivaju politički lideri da oštro i nedvosmisleno osude sve oblike govora mržnje i druge forme etničke netolerancije, te da djeluju na principijelan i odlučan način prema ponovnoj izgradnji tolerantnog i inkluzivnog društva bez diskriminacije po bilo kojem osnovu.

²Naprimjer, u susjednoj Srbiji termin *medijska pismenost* po prvi put se počeo koristiti u zvaničnom vladinom dokumentu u *Strategiji za razvoj sistema javnog informisanja u Republici Srbiji do 2016*, a što je bio značajan element političkog kriterija zabilježen u *Mišljenju Komisije o aplikaciji Srbije za članstvo u Evropskoj uniji*. Vidjeti više u *Preglednoj studiji o politikama i strategijama medijske i informacijske pismenosti u Srbiji*.

djeluje proširilo se izvan obrazovanja tako da uključuje neke nove aktere kao što su, naprimjer, javne biblioteke, omladinski rad, kulturni i umjetnički sektor itd. Ipak, medijska i informacijska pismenost u BiH još uvijek se ne posmatra u širem smislu, pogotovo ne u kontekstu javnih politika. Bosna i Hercegovina bi trebala postati mjesto u kojem se medijska i informacijska pismenost vrednuje i cijeni, i u kojem se važnost ove pismenosti bolje razumijeva.

IV. Pregled medijske i informacijske pismenosti u BiH

IV.1. Javne politike – MIP u relevantnim politikama i drugim strateškim dokumentima

IV.1.A. MIP U MEDIJSKOJ POLITICI

Dokumenti medijske politike u Bosni i Hercegovini gotovo da ne poznaju termin „medijska pismenost“. On je spomenut samo u jednom dokumentu, ali i tada u dosta općenitom značenju (Vijeće ministara BiH, 2006). Ovo, ipak, ne znači da različiti aspekti medijske i informacijske pismenosti nisu obuhvaćeni zakonskim odlukama. Upravo suprotno, zakonski okvir koji je potreban za razvijanje medijske i informacijske pismenosti postavljen je na čvrstim temeljima. Određena područja kao što su sloboda izražavanja i sloboda medija, etičko ponašanje novinara i urednika, zaštita publike itd. nisu označena eksplicitno kao dijelovi medijske i informacijske pismenosti, već su regulirana zakonskim i podzakonskim aktima.

U ustavu Bosne i Hercegovine, kao i u ustavima nižih administrativnih jedinica garantirano je pravo na slobodu izražavanja, a u mnogim drugim dokumentima zaštićena je i sloboda štampe³.

Najvažniji zakoni koji reguliraju medijske aktivnosti su: Zakon o komunikacijama (2003) – koji regulira djelovanje elektronskih medija, telekomunikacije i frekventni spektar, skup zakona o javnom RTV sistemu u BiH (2005, 2006, 2008), zakoni o zaštiti od klevete (2001, 2002, 2003), zakoni o slobodi pristupa informacijama (2001, 2002), i zakoni o javnom informiranju/medijima i javnom informiranju u entitetima i kantonima.

Iako se medijska i informacijska pismenost ne spominje eksplicitno niti u jednom od ovih zakona, svi oni – u većoj ili manjoj mjeri – nastoje uspostaviti okvir koji promovira slobodu izražavanja, ograničava neprimjerene utjecaje na medije i uspostavlja odgovornost medija u pogledu prihvatljivih ograničenja slobode izražavanja. Općenito, ovi zakoni odražavaju visoke međunarodne standarde u domenu slobode izražavanja i uspostavljaju dobru evropsku praksu medijskog upravljanja.

Zakonom o komunikacijama ovlašćuje se Vijeće ministara BiH da kreira komunikacijsku politiku, dok je primjena te politike u nadležnosti Regulatorne agencije za komunikacije (RAK), nezavisnog, konvergencijskog regulatornog tijela. Medijska pismenosti spominje se u strateškom dokumentu Vijeća ministara BiH iz 2006. godine – „Strategija sektora emitiranja“, i to u kontekstu opravdavanja zadataka propisanih javnim RTV emiterima u procesu prelaska na digitalno emitiranje. Prema ovom dokumentu, zadatak javnih RTV servisa je omogućavanje

³ Posebno značajan dio Ustava BiH čini odredba kojom se prava i slobode sadržane u Evropskoj konvenciji o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda direktno primjenjuju u BiH i imaju prioritet nad svim drugim zakonima. U tom kontekstu, može se zaključiti da najviši zakonski akti osiguravaju postojanje medijskog okruženja u skladu sa standardima Evropske unije i Vijeća Evrope, a u kojem je moguće smisljeno razviti koncept medijske i informacijske pismenosti.

građanima širokog spektra informacija o medijima „jer je medijska pismenost ključni faktor u smanjenju rizika od ‘digitalne podijeljenosti’“. **Ovo je, ustvari, jedina eksplicitna referenca na termin „medijska pismenost“ u bh. dokumentima medijske politike.**

Na drugoj strani, RAK je u nizu podzakonskih akata, koji su u skladu s odredbama Direktive o audiovizuelnim medijskim uslugama Evropske unije, uspostavio određene principe koji mogu osnažiti medijsku i informacijsku pismenost. Tako, naprimjer, kodeksi i pravila ove agencije sadrže odredbe kojima se štite maloljetnici i ranjive kategorije populacije u programima emitera, prikriveno i zavodljivo oglašavanje je zabranjeno, a uspostavljena je obaveza pružateljima usluga da objave kontakt-informacije za komuniciranje s korisnicima usluga.

Djelovanje štampe i online medija efektivno je ostavljeno sistemu samoregulacije, ne postoje zakoni kojima se definiraju aktivnosti ovih medija, pa čak nije predviđeno ni postojanje centralnog registra ovih medija. U praksi, predstavnici štampanih i online medija imaju samoregulatorno tijelo – Vijeće za štampu i online medije, čiji su osnovni zadaci da posreduje između nezadovoljnih čitatelja i medija, prati primjenu Kodeksa za štampu i online medije, pospješuje profesionalne standarde medije, štiti javnost od neprofesionalnih i manipulativnih novinarskih izvještaja i štiti štampu i online medije od političkih, ekonomskih i svih drugih pritisaka koji ugrožavaju slobodu informiranja i medijsku slobodu. Iz liste ovih zadataka očigledno je da je sistem samoregulacije medija u BiH u funkciji medijske i informacijske pismenosti.

IV.1.B. MIP U OBRAZOVNIM POLITIKAMA

Kompleksan institucionalni okvir obrazovne politike u BiH (13 odvojenih ministarstava obrazovanja s posebnim budžetima, devet pedagoških instituta) otežava koordinaciju i jedinstven pristup razvoju i primjeni obrazovne politike (MEASURE BiH, 2017).

Kompliciran obrazovni sistem u koji bi koncept medijske i informacijske pismenosti trebao biti inkorporiran ustvari predstavlja najmanje dva podijeljena sistema, različita po prirodi: jedan centraliziran (u Republici Srpskoj, gdje ovlasti nad obrazovanjem leže u jednom ministarstvu); i drugi decentraliziran sistem (u Federaciji BiH, gdje 10 kantonalnih ministarstava obrazovanja zajedno s Federalnim ministarstvom obrazovanja kao koordinacijskim tijelom imaju ovlasti nad obrazovanjem). Ovaj sistem često je disfunkcionalan i bori se s različitim pristupima (MEASURE BiH, 2017).

Ovo je najočitije u nedostatku strateških dokumenata koji su, kada postoje, neusklađeni u pogledu vremena realizacije kroz različite nivoe vlasti, kao što je slučaj u razvoju i primjeni obrazovnih strategija. Dalje, postojeći dokumenti ne spominju medijsku i informacijsku pismenost kao takvu, kao skup vještina i kompetencija koje razvijaju učenici. Ipak, razvoj ovih vještina nije u potpunosti zanemaren. U Strategiji za razvoj obrazovanja Republike Srpske za period 2016-2022. naglašena je potreba za promjenom pristupa predavanja u učionici, i to pomjeranjem fokusa s „nastavnika“ na „učenike“, te se implicitno referira na kompetencije MIP-a kao što su traženje i pristupanje informacijama, procjenjivanje izvora informacija i kritičko razmišljanje.

Na sličan način, u dokumentu „Strateški pravci razvoja obrazovanja u Bosni i Hercegovini s planom implementiranja 2008-2015. godine“ naglašava se potreba za modernizacijom obrazovnog procesa kao cjeline, kako bi ga se učinilo prijemčivim za potrebe djece, kako ove današnje tako i one u budućnosti. Modernizacija i razvoj predavanja i učenja na svim nivoima obrazovnog sistema, kako je naglašeno u Strateškim pravcima razvoja, zahtijevaju intervencije u sadržajima kako bi se napustio faktografski pristup i krenulo ka razvoju kritičkog razmišljanja

i vještina rješavanja problema, te primjene stečenog znanja u stvarnom životu. Dodatno, ovim dokumentom poziva se na korištenje informacijsko-komunikacijskih tehnologija (IKT) u obrazovanju, konstantnu doedukaciju nastavnog osoblja i cjeloživotno učenje. Svi ovi koncepti povezani su s kompetencijama i ciljevima medijske i informacijske pismenosti. Ipak, bitno je napomenuti da, iako je vremenski rok važenja ovog dokumenta istekao, novi dokument nije usvojen.

U pogledu strateških dokumenata kojima se uređuje visoko obrazovanje, određeni progres može se uočiti u procesu sinhronizacije strateških dokumenata sa standardima Evropske unije⁴. Iako se u ovim dokumentima medijska i informacijska pismenost ne spominje eksplicitno, oni su još uvijek važni jer označavaju smjer budućeg razvoja obrazovnog sektora u skladu sa standardima EU-a. Ovo neizbježno uključuje razvoj vještina i kompetencija medijske i informacijske pismenosti (znanje, vještine i stavovi). Također, oba ova dokumenta u uvodnim sekcijama referiraju se na potrebu upućivanja na izazove današnjeg digitalnog doba.

Imajući sve ovo u vidu, može se kazati da okvir obrazovne politike u BiH ostavlja prostor za razvoj strategije MIP-a jer prepoznaje potrebu za razvijanjem vještina i kompetencija koje u osnovi pripadaju medijskoj i informacijskoj pismenosti i to se postavlja kao prioritetni cilj, iako ove vještine i kompetencije nisu tako nazvane. Ovo treba biti uzeto kao prilika za artikulaciju politika i strategija medijske i informacijske pismenosti.

IV.1.C. MIP U INFORMACIJSKOJ POLITICI

Biblioteke predstavljaju javne informacijske institucije *par excellence* čija je misija, pored osiguravanja pristupa informacijama i uslugama koje omogućavaju zadovoljavanje informacijskih potreba građana, ujedno i centralna za razvoj vještina kritičke pismenosti građana. Mada su bibliotekari i drugi informacijski djelatnici inherentno uključeni u stvaranje i transformiranje informacijske politike (ako ništa, onda zato što na njih utječu regulatorne mjere ove politike), u BiH oni nisu bitno uključeni u podržavanje (nacionalne) informacijske politike.

Na osnovu prijedloga Ministarstva komunikacija i saobraćaja Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara BiH usvojilo je Odluku o usvajanju politike razvoja informacijskog društva Bosne i Hercegovine za period 2017-2021. godine (Vijeće ministara BiH, 2017). U ovom dokumentu medijska i informacijska pismenost nije direktno spomenuta već se referiralo na sintagmu *digitalna pismenost* (posmatrana kao skup informacijskih i komunikacijskih kompetencija), naglašavajući potrebu za razvojem novih informacijsko-komunikacijskih tehnologija kako bi se postigla konkurentnost.

U ovom dokumentu biblioteke i bibliotekari nisu prepoznati kao ključni partneri u cjeloživotnom obrazovanju građana već su jedino spomenuti u kontekstu preporuka za pronalaženje održivog modela finansiranja digitalne biblioteke Bosne i Hercegovine koja će biti povezana s EU-ovom bibliotekom.

U Politici razvoja informacijskog društva Bosne i Hercegovine za period 2017-2021. ukazuje se na „nizak nivo digitalne pismenosti i vještina“ i naglašava potreba za razvojem aktivnosti koje će rezultirati smjernicama za pospješivanje digitalne pismenosti zajedno s izradom „okvira za prepoznavanje IKT vještina“, a posebno u svjetlu krilatice “Nove vještine za nova radna

⁴ Naprimjer, BiH je usvojila dokument „Prioriteti za razvoj visokog obrazovanja u BiH za period 2016-2026“. Pored visokog obrazovanja, postoji i dokument „Akcioni plan za izradu i provedbu kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini za period 2014-2020“.

mjesta“ (Vijeće ministara BiH, 2017). Također, ukazuje se na potrebu prilagođavanja nastavnih planova i programa u osnovnom, srednjem i visokom obrazovanju, ali se isključivo naglašava potreba uključivanja „informatike“ (nauke računarskih informacijskih sistema) kao sastavnog dijela svih nastavnih jedinica, a ne samo njenog izučavanja u sklopu posebnog predmeta. Pored ovoga, u dokumentu je uočeno da je neophodno aktivno promovirati digitalnu pismenost (od obrazovanja u osnovnim školama do educiranja „građana o novim IKT medijima“), ali nije prepoznata uloga biblioteka i bibliotekara (kao ni MIP edukatora) u procesu poboljšavanja vještina *netizena*⁵ (Hauben and Hauben, 1997) neophodnih za ostvarivanje ciljeva informacijskog društva.

Osnovne prepreke za razvijanje informacijskih i komunikacijskih tehnologija su: nedostatak obrazovanja i shvatanja neophodnosti i prednosti upotrebe IKT-a; nedostatak institucionalne podrške, nepostojanje efikasne konkurencije na broadband tržištu, nedostatak širokopojasne infrastrukture; nedovoljna javna ulaganja i investicije u razvoj IKT-a; nedostatak legislative za zaštitu podataka na pojedinim nivoima vlasti i neadekvatnost postojeće IKT legislative; neujednačena zastupljenost akademsko-istraživačke mreže i nedostatak IKT radne snage (Vijeće ministara BiH, 2017).

Prepoznavanje uloge biblioteke/bibliotekara u politici informacijskog društva predstavlja, dakle, nužan element za omogućavanje sprovedbe Politike razvoja informacionog društva Bosne i Hercegovine za period 2017-2021. Zakonodavstvo u oblasti politike upravljanja bibliotekama nije promijenjeno skoro 20 godina. Kako značajni problemi u području informacijske politike zahtijevaju prepoznavanje na granicama društvenih, informacijskih i tehnoloških sistema, može se zaključiti da su biblioteke još uvijek važne (premda je, u kontekstu informacionalizma, njihova institucionalna uloga potcijenjena) jer osiguravaju kontekst za sve komunikacije, interakcije i društvene procese povezane s historijskim razvojem javne sfere kao idealnog oblika racionalne organizacije ljudske intelektualne proizvodnje, a koja se trenutno rastače. Previđanjem da su aktivnosti moderne biblioteke zasnovane na informacijsko-komunikacijskim tehnologijama koje operiraju kao integralni dio informacijske infrastrukture i djeluju kao pokretačka snaga osnaživanja i stimuliranja kompetencija MIP-a, ne može se ni očekivati da će biblioteka biti prepoznata kao osnovna institucionalna podrška za težnje ka postizanju ciljeva informacijskog društva.

Arhivističke i muzeološke studije u kontekstu informacijskih i komunikacijskih nauka također ne postoje. Kako djelatnicima arhiva i muzeja nedostaje znanje u pogledu informacijskog upravljanja i upravljanja znanjem, kao i kompetencije informacijske i medijske pismenosti, posljedično, ovaj nedostatak vodi slaboj institucionalnoj održivosti, te nemogućnosti postizanja ciljeva primjerenih digitalnom dobu. U takvom kontekstu, arhivi i muzeji se oslanjaju na bibliotekare, obučene kao informacijske stručnjake, premda je postojeći obrazovni okvir za bibliotekarstvo i informacijske nauke također nedovoljan. Kao što je još prije deset godina navela Dizdar, „danas, kada govorimo o transformaciji programa za informacijske stručnjake, uobičajeno je pitati da li su oni zamišljeni na način koji će studentima omogućiti razumijevanje prirode informacijske profesije, razloge za njeno postojanje, ulogu informacijskih institucija, kao i njen opstanak“ (2007). Očigledno, neophodno je stvoriti „preduvjete za razvoj jedne strategije a koja bi se bavila kulturnom politikom, obrazovanjem, baštinskim ustanovama, djelatnostima i uslugama te informatizacijom u baštinskom sektoru“ (Zaimović, 2011).

⁵ Netizens su ljudi koji aktivno doprinose razvoju mreže.

IV.1.D. MIP U DRUGIM RELEVANTNIM POLITIKAMA

Mladi

Medijska i informacijska pismenost uključuje višenamjenske kompetencije, kao i ljude svih generacija, a posebno mladi dobijaju bolje vještine za angažiranje u svakodnevnom životu. MIP je posebno značajan za omladinu – korištenje medija u slobodno vrijeme, bavljenje hobijima i ispunjenje drugih interesa, iskustvo različitih osjećaja, učenje novih stvari i komuniciranje s različitim zajednicama i pojedincima. Prema podacima UN-ovog odjela za socijalne i ekonomske poslove (UNDESA), termin „mladi“ koriste različite UN-ove agencije (UN-ov sekretariat, UNESCO, ILO) kako bi označile osobe starosti od 15 do 24 godine. U Bosni i Hercegovini omladinom se smatraju osobe od 15 do 30 godina starosti (Zakon o mladima Brčko distrikta BiH; Zakon o omladinskom organizovanju RS-a, 2004; Zakon o mladima FBiH, 2010).

Pregled svih relevantnih zakonskih dokumenata koji se odnose na mlade i njihova pitanja⁶ pokazuje da se u njima ne spominju medijska i informacijska pismenosti niti kompetencije MIP-a. Zbog toga je važno za ovu društvenu grupu da se kompetencije medijske i informacijske pismenosti mladih adresiraju unutar institucionalnog konteksta.

Uglavnom, ovi zakoni naglašavaju prava mladih na obrazovanje, organiziranje i volontizam, te pravo na zapošljavanje. Ovo znači da mladi imaju pravo na dobre uslove života, naprimjer, dobru zdravstvenu njegu i kvalitetno obrazovanje. Ovo, također, znači da mladi imaju pravo biti uključeni u pitanja koja se tiču njihovih života, njihovog lokalnog okruženja i razvoja društva općenito. Pitanja mladih u BiH adresiraju se unutar različitih tijela na državnom, entitetskom i općinskom nivou.

Kako bismo osigurali osnovni okvir za MIP kulturu mladih u BiH, potrebno je pogledati novije podatke o stavovima i aktivnostima ove društvene grupacije.

Rezultati Studija o mladima u BiH – 2014 (2015) pokazuju da 83,5 posto mladih u BiH koristi internet, dok njih 2,7 posto uopće ne koristi internet. U Bosni i Hercegovini 94,2 posto mladih imaju stalni pristup internetu, dok njih 5,8 posto nemaju takav pristup. Prema ovoj studiji, mladi koriste vrijeme kroz interakciju s različitim medijima, odnosno, oni većinu vremena provode u interakciji s informacijskim i komunikacijskim tehnologijama.

Mladi ne koriste internet samo radi dobijanja informacija. Naprotiv, većinom ga koriste kako bi pristupili društvenim mrežama kao što su Facebook, Twitter, Instagram, LinkedIn i druge. Gotovo trećina ispitanih omladine, njih 29,9 posto, koristi internet upravo za pristupanje društvenim mrežama, dok njih 13,1 posto koriste internet za pretraživanje informacija povezanih sa školom ili drugih informacija koje su im zanimljive. Istovremeno, 26,6 posto mladih koriste internet za komunikaciju s prijateljima i rođacima.

Druga novija studija (Turčilo, Osmić, i Žiga, 2017, str. 7), koja razmatra medijsku pismenost u kontekstu podizanja kompetencija mladih za kritičku valorizaciju i samostalno kreiranje medijskih poruka, pokazuje da su mladi u BiH „dosta nekritički orijentirani prema sadržajima iz online medija i pokazuju značajan stepen povjerenja u informacije koje im, posebno putem društvenih mreža, prenose drugi korisnici“ (Turčilo, Osmić, i Žiga, 2017, str. 27), dok s druge

⁶ Ustav BiH, Ustav FBiH, Ustav Republike Srpske, Zakon o mladima FBiH, Zakon o mladima RS-a, Zakon o mladima Brčko distrikta BiH; općinski zakoni i statuti, Rezolucija o mladima u BiH Parlamentarne skupštine BiH.

strane imaju nizak stepen povjerenje u klasične medije (print, radio, TV), kao i slab interes za politiku i javni angažman općenito.

Ipak, kako se primjećuje u ovoj studiji, ohrabruje činjenica da su mladi upoznati s pojmom medijske pismenosti i smatraju da im je ona neophodna kao kompetencija za uspješnu interakciju s medijima. „Iako neki od njih smatraju da su ‘mladi medijski pismeniji od starijih’ (misleći pri tome isključivo na tehničke vještine korištenja posebno online medija), većina ih kaže kako je nivo medijske pismenosti u Bosni i Hercegovini općenito nizak i ‘naši ljudi vjeruju da je sve što pročitaju baš tako kako piše’“ (Turčilo, Osmić, i Žiga, 2017, str. 24).

Mnogi mladi shvataju kako su nedovoljno medijski educirani i da nemaju dovoljno vještina da uspješno prezentiraju ideje, mišljenja i stavove. Ipak, najvažnije je da su iskazali spremnost za sudjelovanje u programima medijske pismenosti, smatrajući da ona treba biti dio našeg formalnog obrazovanja (Turčilo, Osmić, i Žiga, 2017).

Gender

Zakon o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini u članu 2, paragraf 2, propisuje da se puna ravnopravnost spolova garantira „u svim oblastima društva“, uključujući i medije. (Zakon o ravnopravnosti spolova u BiH, 2010). Na drugom mjestu (član 21) precizira se da svi imaju pravo pristupa medijima bez obzira na spol, zabranjuje se javno prikazivanje bilo koje osobe na uvredljiv, omalovažavajući ili ponižavajući način s obzirom na spol, kao i da su mediji dužni kroz programske koncepte razvijati svijest o ravnopravnosti spolova.

U pogledu javnih politika kojima se uređuje ravnopravnost spolova, većina aktivnosti koje su realizirale državne i entitetske gender agencije fokusirale su se na provedbu Pekinške deklaracije i popravljavanje uslova ravnopravnosti spolova u medijima. Međutim, ove politike ne sadrže bilo koji element politike medijske i informacijske pismenosti. Gender akcioni plan BiH u poglavlju o obrazovanju kao jednu od predloženih mjera predviđa podršku „programima jednakih mogućnosti oba spola za jačanje kapaciteta, pristup i upotrebu novih informacionih i komunikacionih tehnologija u vladi, javnim i privatnim preduzećima, medijima kao i u sektoru obrazovanja (Gender centar FBiH, 2017, I.4.8). Ne postoje dodatne informacije o progresu u ovoj oblasti. Imajući u vidu Pekinšku deklaraciju, Agencija za spolnu jednakost BiH u saradnji s Komisijom za ostvarivanje jednakosti spolova u BiH, Parlamentarne skupštine BiH, inicirala je harmonizaciju Zakona o javnom RTV sistemu BiH (2005), Zakona o javnom RTV servisu BiH (2005) i Zakona o komunikacijama (2003) sa Zakonom o ravnopravnosti spolova BiH (Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, 2014). Osnovni cilj ove inicijative bio je da uvede jednaku zastupljenost i muškaraca i žena u upravljačkim strukturama, pri zapošljavanju kao i zabranu uvredljivih i diskriminatornih sadržaja za oba spola u programima. Nažalost, osim ove identifikacije u Akcionom planu, ne predlažu se rješenja za ostala pitanja nejednakosti, naprimjer, nejednakog pristupa informacijama, medijima i novim tehnologijama, kao i nejednakog pristupa kompetencijama medijske i informacijske pismenosti.

Jedan od pozitivnih primjera, koji možemo ovdje spomenuti, jeste usvajanje Preporuke Vijeća Evrope o ravnopravnosti spolova u audiovizuelnom sektoru 2017. godine. Preporuka je usvojena slijedom Deklaracije koju je Vijeće Evrope usvojio na konferenciju održanoj u Sarajevu u augustu 2015. tokom Sarajevo Film Festivala, pod predsjedavanjem Bosne i Hercegovine Komitetom ministara Vijeća Evrope (Sarajevo Film Festival, 2017).

IV.2. Druge aktivnosti - MIP u formalnom i neformalnom obrazovanju, uloga različitih vladinih i nevladinih tijela i aktera u MIP-u

IV.2.A. MIP U NASTAVNIM PLANOVIMA I PROGRAMIMA FORMALNOG OBRAZOVANJA

Unatoč razvoju novih tehnologija i rastućoj ulozi medija u društvu, ne postoji adekvatna javna diskusija o pitanjima povezanim s medijskom i informacijskom pismenošću. Čak i onda kada postoje rasprave i inicijative, one ne uključuju mnoge aktere kao što su predstavnici odgovarajućih ministarstava, regulatornih tijela, industrije, akademske zajednice i nevladinog sektora (MEASURE BiH, 2017).

Razvoj vještina i kompetencija MIP-a u nastavnim planovima i programima formalnog obrazovanja odražava nedostatak okvira obrazovnih politika. Jedva je prisutan u nastavnim planovima i programima osnovnih škola i to kroz predmet maternji jezik u dijelu koji se zove „medijska kultura“, kao i u određenom obimu u gradivu koje se uči u sklopu informatike. Broj nastavnih jedinica posvećenih razvoju kompetencija medijske i informacijske pismenosti u srednjim školama još je manji negoli u osnovnim školama. U najboljem slučaju, broj časova na kojima se izučava medijska kultura u osnovnim školama ne prelazi šest do osam u toku školske godine, dok je u nekim slučajevima u srednjim školama izučavanje ove oblasti svedeno na dva časa tokom četverogodišnjeg obrazovanja (Tajić, 2013; Ibrahimović, 2015; Ibrahimbegović-Tihak, 2015).

Analiza nastavnih planova i programa pokazuje da je većina planiranih tema koje se odnose na medije u zajedničkom jezgru nastavnih planova i programa za osnovne škole u Federaciji BiH dio predmeta bosanski/srpski/hrvatski jezik. U sklopu ovog predmeta predviđena je diskusija o medijima u dijelu u kojem se izučava medijska kultura. Ona uključuje pozorište i film u nižim razredima, te kritičko promišljanje o filmu, radijskim i TV-emisijama i reportažama u višim razredima. Nastavne jedinice o internetu uključene su u predmet informatika. Pored ovoga, u srednjim školama se u sklopu predmeta Demokracija i ljudska prava govori o slobodi izražavanja i ulozi medija u demokratskim društvima, i to po dva časa za svaku od ovih tema (Tajić, 2013).

U pogledu sadržaja koji se predaju u osnovnim školama, podučavanje medijskoj kulturi ograničeno je na diskusiju o filmu, pozorištu, TV emisijama (ograničeno) i književnosti. Fokus je stavljen na razumijevanje jezika koji svaki od ovih medija koriste. Drugi važni aspekti razvoja vještina medijske pismenosti, kao što su pristup različitim medijskim sadržajima, kritički pristup ovim sadržajima, kao i razvoj i proizvodnja medijskih sadržaja u potpunosti su zanemareni. Internet, društvene mreže kao i informacijsko-komunikacijske tehnologije općenito jedva da su spomenuti unutar predmeta medijska kultura (Tajić, 2013; Ibrahimović, 2015).

Najviše progressa u pogledu podučavanja medijskoj i informacijskoj pismenosti zabilježeno je u sistemu visokog obrazovanja. Prema Izvještaju USAID-ovog Programa podrške nezavisnim medijima u BiH, koji je imao i komponentu unapređenja medijske pismenosti u BiH, tokom 2011. godine nije postojao javni univerzitet u BiH na kojem je bilo studijskog programa o medijskoj pismenosti. Za razliku od tog vremena, danas se medijska pismenost izučava na četiri javna univerziteta, bilo kao redovni ili izborni predmet, i to uglavnom u sklopu studija žurnalizma. Tako Univerzitet u Istočnom Sarajevu, Univerzitet u Tuzli i Univerzitet u Banjoj Luci imaju medijsku pismenost kao redovni predmet na dodiplomskim studijama, dok Univerzitet u Sarajevu ovaj predmet nudi kao izborni na postdiplomskim studijama.

Pored nedovoljnog broja časova posvećenih razvoju vještina MIP-a u nastavnim planovima i programima, postoji i drugi važan problem koji opterećuje kvalitet provođenja obrazovanja u oblasti medijske i informacijske pismenosti. Radi se o neadekvatnim nastavničkim vještinama predavača u oblasti edukacije medijske i informacijske pismenosti, kao i o nedostatku sistematske poduke za ove predavače. Ako uopće i postoje, ovakve obuke za predavače uglavnom su izvođene uz podršku različitih donatora i vezale su se za određene projekte. Nasuprot tome, podrška obrazovnih institucija koje su nadležne za obučavanje nastavnika i predavača je izostala. Gotovo kao pravilo, ovu edukaciju vodile su različite organizacije civilnog društva i to putem predavača konsultanata, što je opet izvedeno izvan sistema formalnog obrazovanja (Ibrahimbegović-Tihak, 2015).

Unatoč prilično obeshrabrujućem okruženju za korištenje IKT kao i za podučavanje vještinama MIP-a u bosanskohercegovačkim učionicama, postoji nekoliko primjera koji pokazuju da se dešavaju promjene u percepcijama, kao i da novi pristup obrazovanju (prepoznat i na nivou obrazovnih politika) neumitno dolazi (Ibrahimbegović-Tihak, 2016).

Jedan od tih primjera je projekt „Škola budućnosti“, pokrenut u aprilu 2015. godine u Sarajevu. Drugi je projekt „Dositej“, koji je pokrenulo Ministarstvo obrazovanja Republike Srpske 2012. godine. Ovim projektom osigurana je tehnologija (hardver i softver) koja podržava proces učenja *jedan na jedan* (svaki učenik koristi uređaj povezan na mrežu/laptop, a svaka e-učionica ima 20 do 25 takvih uređaja) u 310 učionica širom RS-a. Iako ovaj projekt općenito pomaže nastavnicima u radu na administrativnim zadacima, on nužno, sam po sebi, ne osigurava inovativni pristup načinu podučavanja (Ibrahimbegović-Tihak, 2016).

Navedeni primjeri, oba s mnogo različitih ograničenja (vidi analizu: Ibrahimbegović-Tihak, 2016), daleko su od toga da predstavljaju primjere sistematske poduke vještinama i kompetencijama medijske i informacijske pismenosti. Ipak, oni otvaraju vrata za nastavak procesa testiranja i učenja o tome kako na najuspješniji način integrirati tehnologiju u bh. učionicama i kako ih unaprijediti tako da uključuju stvarno učenje o vještinama i kompetencijama MIP-a.

Potrebno je poboljšati tempo uvođenja obrazovanja o medijskoj i informacijskoj pismenosti u BiH kako bi generacije učenika koje trenutno prolaze kroz obrazovni proces dobile vještine i kompetencije MIP-a potrebne za uspješno življenje u današnjem digitalnom dobu. Bilo bi pohvalno ako bi se obrazovanje o MIP-u uvelo na sistematski način, kroz formalno obrazovanje. Ipak, imajući u vidu kompleksnost samog sistema, kao i zastarjele vještine nastavnika i nedostatak obuke za nastavnike, realističnija je opcija koja podrazumijeva intenziviranje obuke za nastavnike u kompetencijama MIP-a (čak i ako se radi o obukama baziranim na projektima i van formalnog sistema obučavanja nastavnika) i razvijanje nastavnih i didaktičkih materijala koji su jednostavni za korištenje i prilagođeni tako da se iskoristi postojeći prostor u nastavnim planovima i programima kako bi se podučavalo vještinama i kompetencijama medijske i informacijske pismenosti.

IV.2.B. MIP I ULOGE RAZLIČITIH AKTERA

Uloga regulatornih i samoregulatornih tijela

Uloge regulatornih tijela u polju medijske i informacijske pismenosti mogu se procjenjivati na osnovu njihovog učešća u četiri područja: (1) pristup medijima i medijskim sadržajima, (2) analiza medija i medijskih sadržaja, (3) evaluacija medijskih sadržaja, i (4) kreiranje medijske poruke (Tajić, 2015). U sva četiri segmenta Regulatorna agencija za komunikacije BiH zabilježila je određene aktivnosti.

U pogledu pristupa medijima i medijskim sadržajima, RAK je implementirao medijsku politiku koja je okrenuta ka afirmaciji različitosti izvora informacija, pa je tako olakšan pristup velikom broju medija i medijskih sadržaja na različitim medijskim platformama. Bez sumnje, BiH ima veliki broj medija i građani su izloženi različitim gledištima i idejama. Štaviše, mnogi stručnjaci smatraju da je broj medija prevelik te da ovaj pluralizam nužno ne oslikava pluralizam ideja i mišljenja jer je veliki broj medija pod kontrolom političkih elita.

Analiza medija i medijskih sadržaja podrazumijeva nastojanja regulatora da omogući korisnicima medija da razumiju medijski jezik, strukture i reprezentaciju. Pored usvajanja regulatornih odredbi kojima se pojašnjavaju određeni termini (jasne definicije usluga i pojmova koji se odnose na programske standarde), RAK kroz proces javnih konsultacija, kao i kroz učešće predstavnika ove agencije na različitim konferencijama i seminarima nastoji profesionalnoj zajednici približiti ove definicije i pojmove. Ipak, u ovom domenu malo je urađeno kako bi se dosegla opća javnost. Građanima je, uglavnom, na raspolaganju oficijelna web-stranica Agencije, a ona ne nudi naročito relevantne sadržaje u ovom pogledu.

Evaluacija medijskih sadržaja omogućava adekvatno razumijevanje medijskih poruka i njihovo stavljanje u odgovarajući kontekst. U ovom pogledu RAK nudi djelimične informacije o vlasničkoj strukturi medija, programskim orijentacijama, kao i smjernice za medijsku pismenost i zaštitu maloljetnika. Ipak, ove informacije nisu od naročito velike važnosti i teško se može kazati da građani imaju pristup relevantnim informacijama koje bi im omogućile stavljanje medijskih poruka u adekvatan kontekst. Pored ovoga, RAK gotovo da ne vrši monitoring televizijskih i radijskih sadržaja (iako su u posljednje vrijeme zabilježene neke aktivnosti i u tom području), niti nastoji pružiti praktične primjere građanima i građankama o tome na koji se način medijske poruke mogu evaluirati.

Konačno, Regulatorna agencija za komunikacije, iako ograničeno, doprinosi i građanskom komuniciranju u različitim kontekstima. Tako je Agencija nametnula obaveze pružateljima medijskih usluga poput obaveze objavljivanja kontakt-podataka kako bi ih mogli kontaktirati korisnici, regulirala je *pravo na odgovor*, kao i SMS komunikaciju između pružatelja medijskih usluga i korisnika kako bi se spriječile zloupotrebe.

Pored regulatora, u BiH je aktivno i samoregulatorno tijelo – Vijeće za štampu i online medije, čija se najvažnija uloga ogleda u rješavanju pritužbi građana na sadržaje objavljene u štampi i online medijima. Na ovaj način osnažuju se korisnici medija, ali se i podižu profesionalni standardi u štampi i online medijima. Vijeće je od 2001. do 2017. godine ukupno primilo 2.947 žalbi, što je u prosjeku 174 žalbe godišnje, s tim što se broj žalbi u zadnjih šest godina ne spušta ispod 200.

Kroz svoje aktivnosti Vijeće za štampu i online medije promovira slobodu izražavanja, ali također naglašava značaj odgovornosti medija. Postojeći koncept samoregulacije predviđa obavezu medija da objave odluke Vijeća za štampu i online medije, ali u praksi se to rijetko dešava. Većinom su ove odluke dostupne na web-stranici Vijeća za štampu i online medije i zainteresirani mogu pristupiti ovoj stranici kao bi se informirali o njima. Pored ovoga, Vijeće za štampu i online medije aktivno je u drugim područjima vezanim za medijsku pismenost. Tako ova organizacija realizira obuku za studente, organizira seminare i okrugle stolove, te producira radijsku emisiju u kojoj se građani informiraju i obrazuju o konceptima medijske pismenosti.

Informacijski posrednici

Imajući u vidu da se tradicionalni (informacijski) posrednici (štampa, radio, televizija) suočavaju s promjenama obrazaca prema kojima zajednica netizena konzumira informacije (prozumerizam), proces olakšavanja razmjene između korisnika online medijskog sadržaja i internetskih usluga mora biti praćen ne samo investiranjem u nove tehnologije već i poboljšanjem MIP kompetencija mudrog promišljanja i kreativnog djelovanja.

Online slobode izražavanja su i osnažene i ograničene „kroz niz jurisdikcija, okolnosti, tehnologija i poslovnih modela“ (Gagliardone et al., 2015, str. 15), stoga proizvodnja i distribucija informacija zahtijevaju vještine kritičke pismenosti koje uključuju znanje i ekspertizu o zaštiti digitalnih prava (pitanja koja se kreću od online slobode izražavanja, privatnosti, kršenja autorskih prava, sigurnosti, govora mržnje pa sve do „odgovornosti informacijskih posrednika“⁷). Izgled mozaika posredničkih pitanja u digitalnom dobu kreće se od online slobode izražavanja i pristupa, preko medijskog pluralizma, zaštite uzbunjivača i istraživačkog novinarstva, pitanja povezanih s privatnošću, intelektualnog vlasništva, prikupljanja i praćenja podataka, cyber-sigurnosti, softverskih filtera i algoritama, nadzora pa do platformskog kapitalizma itd.

Iako je tržište telekomunikacija liberalizirano, a regulatorni okvir usklađen s regulatornim standardima EU-a, dominacija tri operatera (BH Telecom, HT Mostar, Telekom Srpske) gotovo je potpuna jer oni kontroliraju 99 posto tržišta. Prema podacima Svjetske internetske statistike (IWS) procjenjuje se da u BiH ima 2.628.846 internetskih korisnika, što označava penetracijsku stopu od 68,1 posto. Facebook je vodeća medijska platforma s 1,5 miliona korisnika, što predstavlja stopu penetracije od 39,5 posto (Internet World Stats, 2017).

Prema Izvještaju Komisije Evropske unije o BiH (2016), nedostaci su pronađeni u primjeni zakona o slobodi pristupa informacijama u postojećem institucionalnom okviru (institucije još uvijek interpretiraju zakonske odredbe tako da zaštite privatni, a ne javni interes), nezavisnosti javnih RTV emitera, efektivnoj implementaciji regulacije tržišta i usluga informacijskog društva. Stoga je osiguranje političke, finansijske i operativne nezavisnosti Regulatorne agencije za komunikacije ključno u ovom području (EU Commision BiH Report, 2016).

Nevladina organizacija OneWorldPlatform organizirala je prvi Forum za upravljanje internetom u BiH, koji je okupio različite aktere kako bi se podigla svijest i promoviralo bolje razumijevanje interneta kao otvorene platforme za sve zainteresirane sudionike (vladu, poslovni sektor, civilno društvo, tehničku zajednicu, akademiju, medije itd.); doprinijelo boljem razumijevanju uloga i odgovornosti koje imaju različiti akteri u upravljanju internetom; postavilo pitanje potrebe za izradom nacionalne strategije u ovom području; te kreirao okvir za rasprave o ulozi interneta u osnaživanju ljudskih prava i promocije vladavine zakona i demokracije (BHIGF, 2015).

Za većinu ovih pitanja Bosna i Hercegovina je još uvijek u procesu izgradnje kapaciteta prilagođavanja paradigmi informacijskog društva. Rastući značaj posrednika u globalnoj ekonomiji znanja zahtijeva stručnjake sposobne da razumiju digitalni rad u izuzetno složenom okruženju koje remeti stare kategorije traženja, preuzimanja, pristupa, distribucije i korištenja informacija. Pojava novih komunikacijskih posrednika donosi izazove, kao i promjene

⁷“Odredbe o odgovornosti posrednika (intermediary) formaliziraju vladina očekivanja o tome kako posrednici moraju postupati sa sadržajima ili komunikacijama ‘trećih strana’. U nekim od ovih pristupa, ove zakonske odredbe definiraju okolnosti pod kojima posrednici mogu biti izuzeti od odgovornosti i to putem pravovremenog postavljanja kriterija koje posrednici moraju slijediti kako bi izbjegli kazne za postupke njihovih korisnika u građanskim ili čak krivičnim postupcima.” Vidi: MacKinnon, R. et al. (2014).

tradicionalnim posredničkim ulogama, uslugama i kapacitetima da se zadovolje korisničke potrebe. Kompetencije medijske i informacijske pismenosti, dakle, zahtijevaju *know-how* koji može biti razvijen samo ako se reformiraju i prošire nastavni planovi i programi u pogledu nove informacijske/medijske ekologije. Nažalost, još uvijek nedostaju istraživanja o promjenama u kulturološkim, društveno-ekonomskim, pravnim i *policy* pitanjima interneta u postojećem akademskom okviru bosanskohercegovačkog obrazovnog sektora.

Sektor organizacija civilnog društva

Nevladin sektor na određeni način nastoji kompenzirati identificirane previde u sistemu formalne edukacije i to kroz neformalnu edukaciju, rasprave, seminare, obuke za edukatore, objavljivanje analiza i drugih publikacija o medijskoj pismenosti, aktivnosti koje imaju za cilj razvijanje programa medijske pismenosti u institucijama visokog obrazovanja, podršku istraživanjima medijske pismenosti, promociju sigurnog korištenja interneta i informacijsko-komunikacijskih tehnologija, objavljivanje analiza medijskih sadržaja, podršku omladinskom žurnalizmu itd. (Turčilo, 2017).

Iako postoje određene organizacije koje se bave različitim aspektima MIP-a, postoji samo nekoliko slučajeva gdje su organizacije civilnog društva imale medijsku i informacijsku pismenost kao jezgru svog programa kroz sveobuhvatan pristup. Većina organizacija civilnog društva koje rade u području medijskog razvoja fokusirale su se na povećanje mogućnosti postojećih i budućih novinarki i novinara da odgovorno obavljaju svoje poslove, ali neke od njih također su radile s općom populacijom, uglavnom s mladima, i ponudile im treninge iz medijske pismenosti. Vijeće za štampu i online medije kao samoregulatorno tijelo, ali i kao organizacija civilnog društva, organiziralo je seminare o medijskoj pismenosti u 2009. i 2010. godini za učenike i nastavnike iz 24 srednje škole iz BiH. Prijašnja istraživanja Internews-a u BiH pokazuju da je postojalo 13 organizacija civilnog društva „koje rade na pospješivanju obrazovanja iz medijske pismenosti u BiH“ (Brunwasser, Turčilo, Marko, 2016). Više informacija o organizacijama koje su aktivne u polju medijske i informacijske pismenosti dostupno je u Dodatku 1.

V. Prijedlog izjava politike medijske i informacijske pismenosti koje trebaju voditi strateški razvoj

- Programi medijske i informacijske pismenosti pružit će mogućnosti za osnaživanje i veće demokratsko učešće uključivanjem građana u kreativno stvaranje medijskog i informativnog sadržaja, i snabdijevanjem građana znanjem, stavovima i vještinama koje će im omogućiti korištenje medija i rad s medijima i ostalim dobavljačima informacija.
- Programi čiji je cilj osnaživanje građana putem kompetencija medijske i informacijske pismenosti podržat će razvoj društava otvorenog znanja, a time i reformirane biblioteke, raznolikost medija oslobođenih vanjskih i unutrašnjih utjecaja, slobodu izražavanja, slobodu informiranja, kao i otvoreni razvoj (tj., razvoj koji karakteriše odgovornost i transparentnost) i dobrobiti koje donose ljudska prava.
- Programi medijske i informacijske pismenosti unaprijedit će društvenu inkluziju i nastojati smanjiti ‘učesnički jaz’ između građana koji učestvuju u stvaranju i kritičkoj upotrebi medijskog i informacijskog sadržaja i onih koji ne učestvuju. Ovi programi će promovirati rodnu jednakost i osnaživanje žena i pružiti mogućnosti učešća različitim zajednicama, uključujući autohtone zajednice, osobe s invaliditetom, djecu i mlade koji žive u siromaštvu.
- Programi medijske i informacijske pismenosti pružit će specifično obrazovanje i obuku koji će razvijati medijske i informacijske kompetencije pojedinaca (znanje, vještine i stavove) i davati im stručna znanja iz širokog raspona medijskih i informacijskih izvora.
- Programi medijske i informacijske pismenosti će otkriti ekonomske dobrobiti koje mogu donijeti mediji, institucije pamćenja i ostali dobavljači informacija, uključujući one na internetu. Također će naglasiti načine na koje stručno razvijanje vještina, znanja i stavova vezanih za medije i informacije može dovesti do novih mogućnosti u privredi i trgovini i do razvoja novih privrednih grana.
- Programi medijske i informacijske pismenosti će iskoristiti kulturne mogućnosti koje pružaju medijske i informacione tehnologije poboljšavanjem međukulturnog dijaloga i razvijanjem uzajamnog razumijevanja kroz nove načine prenošenja tradicija i kultura i kroz uvažavanje novih kulturnih praksi.
- Programi medijske i informacijske pismenosti će promovirati dobrobiti medija, institucija pamćenja i drugih dobavljača informacija, uključujući one na internetu, stvaranjem veza između medijske i informacijske pismenosti, zdravstvene pismenosti, elektronskih zdravstvenih inicijativa, poljoprivredne, naučne, finansijske pismenosti itd. Oni će posebno promovirati pristup informacijama i brigu o udaljenim i ruralnim zajednicama.
- Programi medijske i informacijske pismenosti ukazat će na mogućnosti održivosti medija i informacionih tehnologija i pokazati kako se one mogu upotrijebiti za unapređenje obrazovanja o održivom razvoju i pružiti mogućnosti za prakse održivog razvoja.

VI. Okvir za strategije medijske i informacijske pismenosti u BiH

Cilj 1: HARMONIZACIJA JAVNIH POLITIKA

Strategije/ciljevi:

- Sistematski pregled postojećih strategija, planova i dokumenata kojima se definiraju područja relevantna za razvoj medijske i informacijske pismenosti (naprimjer, javne politike za razvoj informacionog društva, obrazovne politike, politike sektora emitiranja, instrumenti za provođenje UN-ove konvencije o pravima djeteta itd.), i razvoj novih politika i strategija gdje je to neophodno.
- Uvođenje koncepta medijske i informacijske pismenosti koji će voditi ka zajedničkom definiranju područja, te sveobuhvatnom i harmoniziranom pristupu dizajniranju, planiranju i realiziranju programa MIP-a. Novi koncept treba imati balans između IKT vještina, informacijske i medijske pismenosti, i treba smjestiti MIP i u područje društvenih i humanističkih nauka, nasuprot postojećim konceptima koji pitanje informacijske pismenosti stavljaju isključivo u domen informacijsko-komunikacijskih tehnologija, odnosno, tretiraju je isključivo kao tehničku vještinu.
- Imenovanje nadležnog vladinog tijela koje će rukovoditi provođenjem programa MIP-a kako bi se ostvarili strateški ciljevi, koordinirati djelovanja različitih tijela zaduženih za primjenu MIP-a, razvijati indikatore, istraživanja, monitoring i evaluaciju.
- Uspostavljanje posebnih mehanizama koji će osigurati saradnju između različitih aktera kako bi sve potrebne kompetencije i programi MIP-a bili dostupni svim društvenim kategorijama unutar konteksta formalnog i neformalnog obrazovanja. Ovo uključuje, između ostalog, koordinaciju i harmonizaciju između Ministarstva civilnih poslova BiH i Ministarstva komunikacija i saobraćaja BiH, kao i koordinaciju između drugih relevantnih vladinih tijela na svim nivoima vlasti.
- Postavljanje indikatora MIP-a, kao i instrumenata monitoringa i evaluacije kako bi se ocjenjivao progres u integraciji medijske i informacijske pismenosti. Indikatori trebaju uključiti okolinske faktore (okvir javnih politika, medijski i obrazovni sistem, IKT sektor i pristup informacijama) i individualne kompetencije MIP-a.
- Podrška istraživanjima, seminarima i konferencijama s ciljem okupljanja relevantnih aktera iz različitih profesija i sektora.
- Osiguranje pristupa programima obuke medijskoj i informacijskoj pismenosti za kreatore javnih politika i donositelje odluka.

Ključni akteri: Ministarstvo civilnih poslova BiH; Ministarstvo komunikacija i saobraćaja BiH; ministarstva obrazovanja, kulture, tehnologije, mladih na nivou entiteta i kantona; druge vladine agencije na svim nivoima vlasti (agencije za informaciono društvo, ured ombudsmena za ljudska prava itd.); članovi parlamenta i radne grupe; profesionalne i ekspertne grupe; organizacije civilnog društva.

CILJ 2:

HARMONIZACIJA I UNAPREĐENJE SEKTORA FORMALNOG OBRAZOVANJA S CILJEVIMA MIP-a

Zbog specifične i kompleksne situacije u obrazovnom sektoru BiH u pogledu jurisdikcija i podijeljenih nadležnosti između tijela na različitim nivoima vlasti, kao i slabe koordinacije među ovim tijelima, ovaj dokument javne politike sadrži preporuke za Kanton Sarajevo, koji služi kao pilot-projekt za harmonizaciju formalnog obrazovanja s ciljevima medijske i informacijske pismenosti. U narednim fazama, ove preporuke s određenim prilagođavanjima mogu biti transponirane na druge kantone, Republiku Srpsku i Distrikt Brčko. U ovom kontekstu potrebno je imati na umu nesinhronizirani razvoj obrazovne politike na različitim nivoima vlasti u BiH, a što je također potrebno harmonizirati.

Strategije/ciljevi:

Harmonizacija obrazovnih politika treba biti rađena zajedno s gradnjom kapaciteta onih koji će provoditi te politike u obrazovnoj praksi. Ovo uključuje obuku svih grupa stručnjaka u ovoj oblasti. Pored toga, neophodno je uložiti dodatne napore na zagovaranju MIP pristupa i reformi koje MIP donosi u obrazovni sistem, kako bi ih prihvatili donositelji odluka, ali i nastavno osoblje.

- Revizija postojećih nastavnih planova i programa osnovnih i srednjih škola, uključivanje medijske i informacijske pismenosti, korištenje medija u nastavnom procesu.
- Identificirati i obučiti eksperte koji mogu voditi proces izmjena nastavnih planova i programa.
- Integrirati MIP u školske nastavne aktivnosti kako bi se dopunilo formalno okruženje učionica (MIP klubovi, školske novine itd.).
- Razvijanje školskih biblioteka na svim nivoima obrazovanja kao ključnih mjesta za akumulaciju znanja, istraživanja i analize svih dostupnih informacija i medija.
- Obuka bibliotekara i zagovaranje kod školskih uprava da se prihvati ovakav koncept biblioteka.
- Uključivanje medijske i informacijske pismenosti u različite nastavne predmete, kroz različite tematske fokuse kao, naprimjer, spolna jednakost, diskriminacija, manjinska prava, prava djece itd.
- Uključivanje online medija u nastavu, posebno onih koje mladi koriste najviše – društvenih medija (Instagram, Facebook, YouTube itd.).
- Razvijanje pilot-projekta koji će uključiti nastavni plan i program i smjernice za profesionalce, uključujući nastavno osoblje. Demonstrirati da MIP može pospješiti nove metode podučavanja i učenja u učionicama, dok se istovremeno kreiraju veze sa svakodnevnim životom van učionice.
- Organiziranje MIP obuke za nastavnike maternjeg jezika, informatike i građanskog obrazovanja.
- Organiziranje treninga, seminara i radionica za osoblje Pedagoškog instituta, kao i za druge državne službenike uključene u razvoj i primjenu obrazovne politike Kantona Sarajevo.
- Zagovaranje korištenja postojećih materijala za obuku iz medijske i informacijske pismenosti.

- Kreiranje novih štampanih i online materijala za učenje, poput udžbenika, smjernica za nastavnike, uključujući praktične primjere o tome kako podučavati medijsku i informacijsku pismenost.
- Podrška istraživanjima u polju medijske i informacijske pismenosti.
- Neophodni resursi za MIP unutar nastavnih planova i programa trebaju biti identificirani, i sektor za finansijsko poslovanje unutar Ministarstva obrazovanja treba procijeniti i alocirati sredstva za ovu svrhu.
- Uključiti u MIP obuku buduće nastavno osoblje specifičnih predmeta, kao što su historija, geografija, biologija, sociologija itd., kako bi ovo osoblje adekvatnije u budućnosti odgovorilo potrebama njihovih učenika.
- Povećati broj časova povezanih s medijskom i informacijskom pismenošću na svim nivoima visokog obrazovanja (dodiplomski, postdiplomski, doktorski studij) za buduće nastavnike i obrazovne stručnjake.
- Voditi stalni monitoring i analizirati provedbu planiranih aktivnosti.

Ključni akteri: Ministarstvo za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo, Prosvjetno-pedagoški zavod KS-a, organizacije civilnog društva, memorijske institucije, profesionalna udruženja, medijski profesionalci i stručnjaci, istraživački instituti i fakulteti, škole, biblioteke, privatni sektor.

CILJ 3: RAZVOJ MEDIJSKE I INFORMACIJSKE PISMENOSTI ZA ODRASLE U NEFORMALNOM I KONTEKSTU CJELOŽIVOTNOG UČENJA

Strategije/ciljevi:

- Zagovaranje i promocija medijske i informacijske pismenosti i cjeloživotnog učenja kako bi se izgradilo okruženje za kontinuirani razvoj potrebnih vještina za aktivno građanstvo i zapošljavanje.
- Jačanje uloge javnih i akademskih biblioteka i drugih institucija pamćenja kao ključnih aktera u prenošenju znanja medijske i informacijske pismenosti općoj javnosti.
- Razmotriti i/ili reformulirati postojeće smjernice javne politike kako bi ih se uskladilo s preporukama Međunarodne federacija bibliotečnih udruženja i instituta⁸. One uključuju:
 - prepoznavanje medijske i informacijske pismenosti i cjeloživotnog učenja kao ključnih elemenata razvoja generičkih sposobnosti, a što mora biti demonstrirano za akreditaciju svih programa obrazovanja i obuke;
 - uključivanje medijske i informacijske pismenosti u osnovno i kontinuirano obrazovanje informacijskih profesionalaca, edukatora, donositelja vladinih i ekonomskih politika i administratora, kao i u praksu poslovnih, industrijskih i poljoprivrednih savjetnika;
 - implementacija programa MIP-a kako bi se povećala mogućnost zapošljavanja i poduzetnički kapaciteti žena i ugroženih društvenih grupa, kao što su migranti, nezaposleni itd.

Ključni akteri: Ministarstvo civilnih poslova BiH, univerziteti/akademska zajednica, javne i univerzitetske biblioteke, javni RTV emiteri, organizacije civilnog društva, memorijske institucije, profesionalna udruženja, regulatorna i samoregulatorna tijela, škole, kulturne institucije, privatni sektor itd.

⁸<https://www.ifla.org/publications/ifla-media-and-information-literacy-recommendations>

VII. Plan razvoja medijske i informacijske pismenosti

Izrada osnovne analize programa MIP-a i povezanih javnih politika u BiH.

Održavanje rasprave sa što većim brojem relevantnih aktera iz vladinog i nevladinog sektora o prioritetima koje će programi MIP-a podržati (kroz događaje kao što su konsultacije sa zainteresiranim grupama prije i poslije formulacije politike i strategija) – neprekidno.

Priprema Pozicione studije.

Pripremanje novih ili adaptiranih politika i strategija MIP-a. Dizajniranje konkretnih intervencija. Izrada Pilot MIP programa za Kanton Sarajevo kao model harmonizacije formalnog obrazovanja s ciljevima MIP-a.

Održavanje dodatnih rasprava o razvoju politika i strategija MIP-a, uzimajući u obzir specifični kontekst Bosne i Hercegovine.

Primjena politika i strategija MIP-a, osiguravajući monitoring i evaluaciju ovog procesa.

Provođenje sveobuhvatnog istraživanja utjecaja implementiranih politika i strategija MIP-a na pojedince i na državu u cjelini.

Dokumentiranje i dijeljenje iskustva stečenog kroz interakciju sa širim društvenim okruženjem.

Bibliografija

- Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine. (2014). Izvještaj o pregledu napretka u provođenju Pekinške deklaracije i Platforme za akciju (1995) i rezultata 23. posebne sjednice Generalne skupštine (2000) u Bosni i Hercegovini. Sarajevo. Retrieved from: http://arsbih.gov.ba/wp-content/uploads/2014/06/B+20_BHS_FINAL.pdf
- Bindé, J. (2005). *Towards Knowledge Societies: UNESCO World Report*. Paris: UNESCO. Retrieved from: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001418/141843e.pdf>
- Brunwasser, M. Turčilo, L. and Marko, D. (2016). Assessment of the media sector in Bosnia and Herzegovina“. Sarajevo: MEASURE-BiH. USAID. Sarajevo. BiH. Retrieved from: http://pdf.usaid.gov/pdf_docs/PA00M8ZB.pdf
- Čičkušić, V. (2015). Percepcija i stavovi BiH nastavnika o medijskom obrazovanju. *Medijski dijalozi*, 8(22), 123-140.
- Dizdar, S. (2007). Obrazovanje bibliotekara: prilagođavanja tradicionalnih programa 'novom vremenu' i promijenjenim zadacima. *ICSL Yearbook of International Convention of Slavic Librarians'* in Sarajevo 2007, 3 (3), 31-44.
- ECRI. (2017). Report following the visit to Bosnia and Herzegovina from 12 to 16 June 2017. Strasbourg: Council of Europe, Commissioner for Human Rights. Retrieved from: <https://rm.coe.int/report-following-the-visit-to-bosnia-and-herzegovina-from-12-to-16-jun/16807642b1>
- European Commission. (2016). Staff Working Document. Bosnia and Herzegovina 2016 Report. Brussels: European Commission. Retrieved from: https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/sites/near/files/pdf/key_documents/2016/20161109_report_bosnia_and_herzegovina.pdf
- European Commission and Council of Europe. (2011). Report Reviews on Youth Policies and Youth Work in the countries of South East Europe, Eastern Europe and Caucasus – Bosnia and Herzegovina. Retrieved from: http://www.youthpolicy.org/national/Bosnia_2011_Youth_Policy_Briefing.pdf
- Gagliardone, I. et al. (2015). *World Trends in Freedom of Expression*. Paris: Unesco.
- Gender centar FBiH. (2017). Ciljevi gender akcionog plana. Sarajevo. Retrieved from: <http://www.gcfbih.gov.ba/project/obrazovanje/>
- Grizzle, A. and Torras Calvo, M.C. (2013). *Media and Information Literacy. Policy and Strategy Guidelines*. UNESCO.
- Halilović, K. Korać, K. and Udovičić, R. (2016). Media Literacy and Education needs of journalists and population in Bosnia and Herzegovina. Sarajevo: Media Initiatives. Retrieved from: <http://www.mediaonline.ba/en/pdf.asp?ID=3416&n=TWO%20SIDES%20OF%20THE%20MEDIA%20MEDAL>
- Hauben, M., Hauben R. (1997). *Netizens: On the History and Impact of Usenet and the Internet*. Los Alamitos: IEEE Computer Society Press.
- Ibrahimbegović Tihak, V. (2015). Kompetencije nastavnog kadra u BiH kao element razvoja medijske pismenosti. U V. Ibrahimbegović Tihak (ur.), *Medijska pismenost u digitalnom dobu*. Sarajevo: Internews.

- Ibrahimbegović Tihak, V. (2016). Enhancing media literacy in Bosnia and Herzegovina: Towards utilization of IT tools in teaching media and digital literacy. In B. De Abreu and N. Yildiz (ed.), *Global media Literacy in a Digital Age: Teaching Beyond Borders*. New York: Peter Land Publishing.
- Ibrahimbegović Tihak, V. (2016). From learning content to learning process skills of understanding, analysis, access and production: Media Literacy – Education for 21st Century. In A. Pasalic-Kreso (ed.), *Ka novim iskoracima u obrazovanju (Stepping Towards New Challenges in Education)*. Sarajevo: UNSA Faculty of Philosophy.
- Ibrahimbegović Tihak, V. (2017). Medijska pismenost: prevencija zloupotrebe i preduslov kvalitetnog učešća djece i mladih u medijima. U N. Mujagic i N. Kacmarcik (ur.), *Mediji u najboljem interesu djeteta*. Sarajevo: UNICEF. Retrived from: <https://medijizasvakodijete.wordpress.com/2017/08/16/vanja-ibrahimbegovic-tihak-ma-medijska-pismenost/>
- Ibrahimović, N. (2015). Mediji i medijska pismenost u osnovnoj školi. U V. Ibrahimbegović Tihak (ur.), *Medijska pismenost u digitalnom dobu*. Sarajevo: Internews.
- IFLA. (2015). *IFLA Strategic Plan 2016-2021*. Hague, Netherlands: IFLA. Retrived from: <https://www.ifla.org/files/assets/hq/gb/strategic-plan/2016-2021.pdf>
- Internet World Stats. (2017). Retrived from: <http://www.internetworldstats.com/europa2.htm#ba>
- Kodeks Regulatorne agencije za komunikacije BiH o audiovizuelnim medijskim uslugama i medijskim uslugama radija 2011. Službeni list BiH, br. 98/11.
- Kodeks Regulatorne agencije za komunikacije BiH o komercijalnim komunikacijama 2011. Službeni list BiH, br. 98/11.
- MacKinnon, R. et al. (2014). *Fostering Freedom Online: The Role of Internet Intermediaries*. Paris, France: UNESCO. Retrived from: <http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002311/231162e.pdf>
- Mapping Digital Media: BIH. (2012). UK: Open Society Foundations.
- Marić, S. (2015). Medijska manipulacija i medijska pismenost kroz teorijski okvir. *Medijski dijalozi*, 8(22), 103-122.
- MEASURE BiH. (2017). Brief overview of main chalenges in primary and secondary education in BiH. Sarajevo: MEASURE BiH. Retrived from: <http://www.measurebih.com/uimages/Overview20of20Main20Challenges20in20Primary20and20Secondary20Education20in20BiH.pdf>
- Ministarstvo civilnih poslova BiH. (2015). Akcioni plan za izradu i provedbu kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini za period 2014-2020. Sarajevo: Službeni list br. 28/15.
- Ministarstvo civilnih poslova BiH. (2016). Prioriteti za razvoj visokog obrazovanja u BiH za period 2016-2026. Sarajevo. Retrived from: http://www.mcp.gov.ba/org_jedinice/sektor_obrazovanje/dokumenti/strateski_doc/default.aspx?id=7562&langTag=bs-BA
- Ministarstvo civilnih poslova BiH. (2018). Data on Youth in BiH. Sarajevo. Retrived from: http://www.mladi.gov.ba/index.php?option=com_content&task=view&id=46&Itemid=34
- Ministarstvo obrazovanja Republike Srpske. (2016). *Strategija obrazovanja Republike Srpske za period 2016- 2021*. Banjaluka: Službeni glasnik Republike Srpske br.

- Moscow Declaration on Media and Information Literacy 2012*. The International Conference Media and Information Literacy for Knowledge Societies. Moscow. Retrived from: <https://www.ifla.org/publications/moscow-declaration-on-media-and-information-literacy>
- MSI BiH. (2016). Media Sustainability Index. USA: Irex.
- Murinska-Gaile, S., & Hadžialić, S. (2017). Development of Critical Thinking Skills: Comparative Analysis of Media Literacy Level in Bosnia and Herzegovina and Latvia. Society, Integration, Education: Proceedings of the International Scientific Conference, (pp. 504-518).
- Muslić, F i Zolota, A. (2013). Developing Information Literacy for Lifelong Learning and Knowledge Economy in Western Balkan Countries. The 7th International BAM Conference, Sarajevo, National and University Library of Bosnia and Herzegovina. Retrived from: <http://old.unsa.ba/s/images/stories/novosti/BAM%202013-presentation.pdf>
- Omladinska informativna agencija. (2007). Report 3, Conference of Local Governments and Youth in Bosnia and Herzegovina. Sarajevo.
- OneWorld Platform. (2015). Internet Governance Forum of Bosnia and Herzegovina (#BHIGF) 2015. Sarajevo: OneWorld Platform. Retrived from: <https://oneworldplatform.net/wp-content/uploads/2016/04/BHIGF-Report-2015.pdf>
- OSCE Mission to Bosnia and Herzegovina. (2017). Media literacy focus of OSCE-organized training course for students of University of Sarajevo. Retrieved from: <https://www.osce.org/mission-to-bosnia-and-herzegovina/363296>
- Parlamentarna skupština BiH 2003. Rezolucija o mladim u Bosni i Hercegovini – Službeni list BiH, br. 12/03.
- Planininić, M. (2015). Medijska pismenost i medijski odgoj. *Medijski dijalozi*, 8(22), 93-102.
- Ramić, A. (2015). Povijesno-politički značaj i utjecaj medijske pismenosti u savremenom dobu. *Medijski dijalozi*, 8(22), 17-28.
- Sarajevo Film Festival. (2017). Council of Europe Adopts Landmark Recommendation on Gender Equality in the Audiovisual Sector. Sarajevo. Retrieved from: <https://www.sff.ba/novost/10765/council-of-europe-adopts-landmarkrecommendation-on-gender-equality-in-the-audiovisual-sector>
- Siurala, L. (2007). Involving Young People in Policy and Implementation Department of Youth, Integrated Youth Policy Conference 17-19 January, Rotterdam, Netherlands.
- Šljivo Grbo , A. (2015). Medijska pismenost i kriza društva. *Medijski dijalozi*, 8(22), 9-16.
- Statut Brčko Distrikta BiH 2007. Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH, br. 3/07
- Tajić, L. (2013). Medijska pismenost u BiH. Sarajevo: Internews in BiH.
- Tajić, L. (2015). Uloga evropskih regulatornih tijela u oblasti medijske pismenosti. U V. Car, L. Turčilo i M.Matović (ur.), *Medijska pismenost – preduvjet za odgovorne medije* (str. 91-104). Sarajevo: FPN.
- Turčilo , L., and Tajić, L. (2014). Media and Information Literacy Policies in Bosnia-Herzegovina. Sarajevo: University of Sarajevo. Retrieved from: http://ppemi.ens-cachan.fr/data/media/colloque140528/rapports/BOSNIA-HERZEGOVINA_2014.pdf

- Turčilo, L. (2017). Medijska pismenost u BiH: Način odgajanja (medijski, društveno i politički) osviještene javnosti. U L. Turčilo (P)ogledi o medijima i društvu : članci, eseji, istraživanja. Sarajevo: Vlastita naklada.
- Turčilo, L. i Tajić, L. (2015). Bosna i Hercegovina: Nepostojanje strategije kompenzirano individualnim naporima u razvijanju medijske pismenosti. U V. Car, L. Turčilo i M. Matović (ur.), *Medijska pismenost – preduvjet za odgovorne medije* (str. 7-17). Sarajevo: FPN.
- Turčilo, L., Osmić, A., Žiga, J. (2017). Mladi, politika i mediji, Priručnik za razvijanje političke i medijske pismenosti mladih. Sarajevo: Friedrich Ebert-Stiftung (FES).
- Vajzović, E. (2017). Informacijsko društvo i demokratija: građanska pismenost za digitalno doba. U D. V. Nedeljković & D. Pralica (Authors), *Digitalne medijske tehnologije i društveno-obrazovne promene 7* (pp. 268-278). Novi Sad: Filozofski fakultet, Odsjek za medijske studije. UDC 321.7:004.738.
- Vijeće ministara BiH. (2006). Odluka o usvajanju politike sektora emitiranja u Bosni i Hercegovini. Sarajevo: Službeni list BiH, br. 18/07.
- Vijeće ministara BiH. (2008). Strateški pravci razvoja obrazovanja u Bosni i Hercegovini sa planom implementiranja 2008-2015 godine. Sarajevo: Službeni list BiH, br.14/08.
- Vijeće ministara BiH. (2017). Odluka o usvajanju politike razvoja informacionog društva Bosne i Hercegovine za period 2017 – 2021. godine. Sarajevo: Službeni list BiH, br. 42/17. Preuzeto sa: <http://www.sluzbenilist.ba/page/akt/LhPPM81UcxE=>
- Word Bank. (2016). Migration and Remittances Data, p.81. Available at: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/23743/9781464803192.pdf>
- Zaimović, H. (2011). Obrazovanje i edukacija kao dio strategije razvoja baštinskih ustanova u Bosni i Hercegovini. In: Tehnički i vsebinski problemi klasičnoga in elektronskoga arhiviranja, 10 (pp. 101-112). Radenci: Pokrajinski arhiv Maribor. Retrived from: http://www.pokarh-mb.si/uploaded/datoteke/Radenci/radenci2011/11_zaimovic_2011.pdf
- Zakon o javnom informisanju RS 1997. Službeni glasnik RS, br. 10/97.
- Zakon o javnom informisanju Tuzlanskog kantona 2000. Službene novine TK, b. 15/00.
- Zakon o javnom informisanju USK 1998. Službeni glasnik USK, br. 8/98.
- Zakon o javnom informisanju Zeničko-dobojskog kantona 1998. Službene novine ZDK, br. 13/98.
- Zakon o javnom priopćavanju HB kantona 1999. Narodne novine HB kantona, br. 5/99.
- Zakon o javnom priopćavanju Posavskog kantona 1998. Narodne novine Posavskog kantona, br. 3/98.
- Zakon o javnom priopćavanju ZHK 1998. Narodne novine Zapadnohercegovačkog kantona, br. 7/98.
- Zakon o javnom RTV servisu BiH 2005. Službeni list BiH, br. 92/05.
- Zakon o javnom RTV servisu FBiH 2008. Službene novine, br. 48/08.
- Zakon o javnom RTV servisu RS 2006. Official Gazette of RS 49/06.
- Zakon o javnom RTV sistemu BiH 2005. Službeni list BiH, br. 78/05.

- Zakon o komunikacijama 2003. Službeni list BiH, br. 31/03.
- Zakon o medijima 1998. Službene novine Kantona Sarajevo, br. 13/98.
- Zakon o mladima Federacije BiH 2010. Službene novine FBiH, br. 36/10.
- Zakon o omladinskom organizovanju RS 2004. Službeni glasnik RS, br. 98/04
- Zakon o ravnopravnosti spolova u BiH 2010. Retrieved from: http://www.vladars.net/sr-SP-Cyrl/Vlada/centri/gendercentarrs/Documents/Закон%20о%20равноправности%20по%20лова%20у%20Босни%20и%20Херцеговини%20пречичћен%20текст_307938388.pdf
- Zakon o slobodi pristupa informacijama u BiH 2000. Službeni list BiH, br. 28/00.
- Zakon o slobodi pristupa informacijama u FBiH 2001. Službene novine FBiH, No. 32/01.
- Zakon o slobodi pristupa informacijama u RS 2001. Official Gazette of RS, No. 20/01.
- Zakon o zaštiti od klevete Brčko Distrikta BiH 2003. Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH, br. 14/03.
- Zakon o zaštiti od klevete FBiH 2002. Službene novine, br. 59/02.
- Zakon o zaštiti od klevete RS 2001. Službeni glasnik RS, br. 37/01.
- Žiga, J., Turčilo, L., Osmić, A., Bašić, S., Džananović, Miraščija, N., Kapidžić, D., Šmigoc, Brkić, J. (2015). Youth Study Bosnia and Herzegovina 2014. Sarajevo: Friedrich Ebert Stiftung (FES) and Faculty of Political Science University of Sarajevo

Dodatak 1 - dodatne informacije o temama koje su obrađene

U ovom prilogu predstavljene su dodatne informacije o temama koje su obrađene u Preglednoj studiji.

II. Kratko objašnjenje na koji je način medijska i informacijska pismenost konceptualizirana u ovom dokumentu

Shvaćena kao složen koncept, medijska i informacijska pismenost obuhvata znanje, vještine i stavove koji omogućavaju građanima da:

- razumiju ulogu i funkcije medija i drugih dobavljača informacija u demokratskim društvima,
- razumiju uslove pod kojima se te funkcije mogu realizirati,
- prepoznaju i izraze potrebu za informacijama,
- pronađu i pristupe relevantnim informacijama,
- kritički vrednuju informacije i sadržaje koje pružaju mediji i ostali dobavljači informacija, uključujući one na internetu, u smislu nadležnosti, vjerodostojnosti i aktuelne namjene,
- preuzimaju i organiziraju informativni i medijski sadržaj,
- sintetiziraju ili rade na idejama koje su preuzeli iz sadržaja,
- saopće svoje shvatanje kreiranog znanja publici ili čitateljima u odgovarajućem obliku, putem odgovarajućeg medija i na etički i odgovoran način,
- primijene svoje IKT vještine da bi baratali informacijama i proizveli korisnički sadržaj,
- pristupe radu s medijima i ostalim dobavljačima informacija, uključujući one na internetu, u cilju samoizražavanja, slobode izražavanja, interkulturalnog dijaloga i demokratskog učešća (Grizzle and Torras Calvo, 2013, str. 14).

III. Zašto su politike i strategije MIP-a potrebne u BiH?

Digitalno doba zahtijeva nove kompetencije i vještine od građana kako bi nesmetano živjeli i razvijali se u modernim društvima. Tehnološke inovacije pokreću svijet, a stvarnost je više nego ikada posredovana kroz digitalne medije.

Posebnu pažnju potrebno je posvetiti novim generacijama – omladini i djeci. Kako im osigurati znanja i vještine koje će im biti korisne u godinama koje dolaze? Sasvim je sigurno da nijedna država na svijetu ne smije zapostaviti interese ovih društvenih grupa, a Bosna i Hercegovina, koja se u posljednje vrijeme suočava sa značajnim odlaskom mladih generacija iz zemlje, još više mora obratiti pažnju na ovo pitanje. Prema podacima Ministarstva civilnih poslova BiH (2018), stopa nezaposlenosti među mladima je preko 60 posto, što je razlog zašto mladi napuštaju zemlju. Prema podacima Svjetske banke (2016, str. 81), udio emigranata kao procenta populacije u BiH je 44,5 posto, što stavlja ovu zemlju ispred susjednih zemalja (Albanija 43,6%, Srbija 20,9%, Hrvatska 18%). Stoga, javne politike koje određuju obrazovni okvir za osnovno i srednje obrazovanje trebaju biti početna pozicija za zagovaranje strategije i primjene medijske i informacijske pismenosti. Doba osnovnog obrazovanja je prema većini autora i institucija koje promoviraju MIP najbolje doba za početak podučavanja medijskoj i

informativskoj pismenosti. Okvir javnih politika kojima se definiraju osnovno i srednje obrazovanje otvoren je za intervencije u razvoju javnih politika i njihovom zagovaranju.

Evropska unija kroz nekoliko strategija i politika, prvenstveno kroz *Digitalnu agendu* (kao jedan od sedam stubova strategije *Evropa 2020* (Evropska komisija, 2015) i rad Evropske komisije o medijskoj pismenosti ulaže puno napora u pitanja medijske i informativske pismenosti. Čak i u pretpristupnom procesu kroz *Acquis Communautaire* (Evropska komisija, 2016) stavlja se naglasak na ova pitanja kroz Poglavlje 10. – Informativsko društvo i mediji. U *Digitalnoj agendi* kroz nekoliko politika kao što su „Stvaranje boljeg interneta za djecu“ (Evropska komisija, 2014) i „Direktiva o audiovizuelnim medijskim uslugama“ (Evropska komisija, 2013), kao i zajednički rad s Evropskom asocijacijom za interese gledatelja o boljoj procjeni nivoa medijske pismenosti u Evropi (Generalni direktorat za obrazovanje i kulturu Evropske komisije), Generalnim direktoratom za informativsko društvo i medije (Evropska komisija, 2013), EU snažno naglašava pitanja medijske i informativske pismenosti koja se smatra važnim stubom demokratizacije i ekonomskog razvoja. Sve to dovodi do zaključka da će Bosna i Hercegovina u budućnosti, kroz svoju posvećenost evropskim integracijama, morati staviti veći naglasak na medijsku i informativsku pismenost, posebno kroz Poglavlje 10. – *Acquis Communautaire* – Informativsko društvo i mediji.

IV. Pregled medijske i informativske pismenosti u BiH

IV.1. Javne politike – MIP u relevantnim politikama i drugim strateškim dokumentima

IV.1.A. MIP U MEDIJSKOJ POLITICI

Medijska politika u Bosni i Hercegovini u velikom dijelu je definirana zakonima i dokumentima koji su nastali u toku medijske intervencije međunarodne zajednice u BiH na kraju 20. stoljeća. Od tog perioda nastaje medijski zakonski okvir koji je usklađen s visokim međunarodnim standardima. Ipak, u periodu nastanka ovih zakona nije postojao koncept medijske i informativske pismenosti kakav znamo danas. Stoga je razumljivo zašto u njima nije eksplicitno spominjan.

Zakonodavne aktivnosti domaćih vlasti u medijskoj sferi u godinama nakon ovog perioda nisu se nastavile u smjeru razvoja medijske i informativske pismenosti. Mnogi pokušaji da se donose novi zakon o komunikacijama, kao i da se harmoniziraju postojeći zakoni o javnim RTV servisima s krovnim Zakonom o javnom RTV sistemu u BiH bili su neuspješni. Isto tako, pokušaji da se izmijene zakoni o slobodi pristupa informacijama nisu rezultirali uspjehom. Ova studija pokazuje da je koncept medijske i informativske pismenosti nedovoljno razvijen u postojećoj medijskoj politici. Neophodno je osigurati da se medijski zakonodavni okvir osavremeni i uhvati korak s modernim razvojem tehnologije i medija, te da njegova primjena uključi više aktera, a ne samo Regulatornu agenciju za komunikacije i nevladin sektor.

IV.1.B. MIP U OBRAZOVNIM POLITIKAMA

U Strategiji za razvoj obrazovanja Republike Srpske za period 2016-2022. naglašeno je sljedeće:

U vremenu naglih promjena, velikog broja informacija i njihove brze razmjene, moramo učenike osposobljavati da uspješno koriste savremene informativske sisteme i opremu. Posebno je važno da nastavnici osposobe učenike da samostalno traže izvore informacija, da

informacije umiju selektovati i u realnom životu primjenjivati. Buđenje intelektualne radoznalosti, stimulisanje kritičkog mišljenja, razvijanje stvaralaštva i usvajanje metoda i tehnika istraživačkih aktivnosti – komponenta je savremene nastave. To znači da učionica treba da postane mjesto dijaloga, otkrića i kreativnog mišljenja (Ministarstvo obrazovanja i kulture RS-a, 2016, str. 45).

IV.1.C. MIP U INFORMACIJSKOJ POLITICI

Širenje informacija i osiguranje pristupa informacijama predstavljaju osnovne aspekte ekonomskog, političkog, javnog i društvenog razvoja i održivosti. Informacijska politika, definirana kao skup pravila, regulacija i standarda koji kontroliraju pristup informacijama, kao i njihovu proizvodnju i distribuciju, (nacionalna) treba biti posmatrana kao sredstvo za integracije građana u globalno, umreženo društvo.

Međunarodna federacija bibliotečnih udruženja i instituta (IFLA) usmjerena je na povećanje svijesti među donositeljima odluka o ključnoj važnosti koju biblioteke imaju u promociji informacijskog i društva znanja. U strateškim smjernicama IFLA-e za period 2016-2021. uočeno je da je osnaživanje biblioteka i sektora informacijskih usluga ključno za izgradnju obrazovanih, informiranih i participatornih društava kroz razvoj strategija i alata koji će omogućiti bibliotekama da postanu ključni dostavljači informacija, kulture, obrazovanja i društvene participacije (IFLA, 2015).

IV.1.D. MIP U DRUGIM RELEVANTNIM POLITIKAMA

Mladi

Prema podacima UN-ovog odjela za socijalne i ekonomske poslove (UNDESA), termin „mladi” koriste različite UN-ove agencije (UN-ov sekretarijat, UNESCO, ILO) kako bi označile osobe starosti od 15 do 24 godine. U Bosni i Hercegovini omladinom se smatraju osobe od 15 do 30 godina starosti (Zakon o mladima Brčko distrikta BiH; Zakon o omladinskom organizovanju RS-a, 2004; Zakon o mladima FBiH, 2010).

Pitanja mladih na državnom nivou u BiH adresiraju se u Vijeću ministara BiH, Ministarstvu civilnih poslova BiH, Agenciji za rad i zapošljavanje BiH, Direkciji za ekonomsko planiranje BiH, Direkciji za evropske integracije BiH, Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice BiH i u Komisiji za pitanje mladih Parlamenta BiH (European Commission i Council of Europe, 2011).

Entitetske nadležnosti za pitanja mladih su u Ministarstvu porodice, omladine i sporta RS-a, Ministarstvu obrazovanja i kulture RS-a, Ministarstvu nauke i tehnologije RS-a i Ministarstvu zdravlja i socijalne zaštite RS-a, kao i u Ministarstvu kulture i sporta FBiH, Ministarstvu obrazovanja i nauke FBiH, Ministarstvu rada i socijalne politike FBiH, te u Komisiji za pitanja mladih FBiH.

Kantonalne vlasti nemaju ingerencije u domenu mladih, već su one spuštene na općinski nivo. Tako u BiH postoje općinska tijela zadužena za pitanja mladih i to u 50 općina širom BiH (Omladinska informativna agencija, 2007).

IV.2. Druge aktivnosti – MIP u formalnom i neformalnom obrazovanju, uloga različitih vladinih i nevladinih tijela i aktera u MIP-u

IV.2.a. MIP u nastavnim planovima i programima formalnog obrazovanja

Studija o nastavničkim vještinama iz 2015. godine (Ibrahimbegović-Tihak, 2015) pokazuje nekoliko važnih stvari:

- Nastavnici prepoznaju važnost korištenja medija u učionicama i svjesni su njihovog nedovoljnog prisustva u postojećim uslovima. Oni, kao i njihovi učenici, prepoznaju potrebu za dodatnim usavršavanjem u ovoj oblasti.
- Nastavnici izražavaju nezadovoljstvo s neadekvatnim, a ponekad i nepostojećim, odgovorom pedagoških instituta na njihove narastajuće potrebe za unapređenjem vještina i kompetencija za podučavanje učenika vještinama medijske i informacijske pismenosti.
- Velika većina nastavnika dominantno koristi tradicionalne medije. Iako postoji vidljiv trend porasta korištenja informacijsko-komunikacijskih tehnologija, njihove digitalne vještine ne predstavljaju adekvatan odgovor na potrebe učenika koji pripadaju 2.0 generaciji.
- Postoji urgentna potreba za obrazovnom politikom u BiH koja će kreirati sistematsko rješenje u pogledu smanjivanja jaza između nastavnika i učenika u pogledu posjedovanja digitalnih vještina, te osposobiti postojeće, kao i buduće nastavnike da budu kompetentni, medijski i digitalno pismeni građani i nastavnici za 21. stoljeće (Ibrahimbegović-Tihak, 2015).

IV.2.b. MIP i uloge različitih aktera

Sektor organizacija civilnog društva

Mediacentar Sarajevo objavio je 2005. godine knjigu „Medijska pismenost i civilno društvo” u kojoj je raspravljano o konceptu medijske pismenosti i ovo se smatra kao „prvi stvarno sistematski pristup tematici” (Turčilo i Tajić, 2014). Mediacentar Sarajevo, također, organizira treninge za studente novinarstva. U 2017. godini ova organizacija bila je lokalni partner internacionalne konferencije „Media Meets Literacy”. Putem stranice www.media.ba ova organizacija publicira članke s ciljem obrazovanja medijskih profesionalaca i korisnika medijskih sadržaja.

USAID-ov projekt „Jačanje nezavisnih medija u BiH” koji je implementirao Internews trajao je od 2010. to 2015. godine. Jedan od glavnih ciljeva projekta bio je razvoj medijske pismenosti u BiH. Internews u BiH je implementirao nekoliko projekata, uključujući trening za trenere medijske pismenosti 2013. godine, seminare o medijskoj pismenosti za studente i opću populaciju, te dvije publikacije: „Medijska pismenost u Bosni i Hercegovini”, koju je napisala Lea Tajić, i zbornik radova „Medijska pismenost u digitalnom dobu”, urednice Vanje Ibrahimbegović-Tihak. U sklopu USAID-ovog projekta pokrenuta je i medijska *watchdog* platforma www.analiziraj.ba.

Analiziraj je [projekt](#) koji analizira glavne televizijske informativne programe, internetske portale i općenito donosi tekstove o temama povezanim s medijskom pismošću i medijskim pravom. U sklopu projekta razvijeni su kriteriji za ocjenjivanje medijskih sadržaja. Danas ovaj projekt vodi Udruženje „Centar za analizu medija i politike” iz Sarajeva, a podršku dobija od različitih organizacija poput Fonda Otvoreno društvo BiH, National Endowment for Democracy (NED) i drugih.

Online [platformu Raskrinkavanje](#) pokrenula je nevladina organizacija „Zašto ne“ u 2017. godini, i to kao internetsku stranicu koji će provjeravati činjenice prezentirane u medijskim izvještavanjima. Osnovni cilj ovog projekta je doprinos razotkrivanju lažnih vijesti, propagandnih narativa, komercijalnih i političkih interesa zapakiranih u forme medijskih izvještavanja i, konačno, izgradnju kredibilnije medijske sfere u BiH i šire. Platforma nastoji doprinijeti izgradnji kritičkog pristupa medijskim sadržajima i ojačati medijsku pismenost.

U sklopu projekta „Obrazovanje za pravično društvo“, koji finansira USAID, **Centar za obrazovne inicijative Step by Step** u 2014. godini uveo je modul o medijskoj pismenosti kao integralni dio treninga za učitelje i nastavnike u osnovnim školama u BiH. Oko 300 nastavnika iz 20 škola učestvovalo je u programu i prošlo kroz treninge, te su dobili materijale za podučavanje medijske pismenosti za korištenje u učionicama.

TechSoup Balkans s Mozaik fondacijom kao bosanskohercegovačkim partnerom realizira projekt podrške organizacijama civilnog društva u BiH kroz osiguravanje pristupa softveru koji su uglavnom proizveli Microsoft i Google, ali također i organizira vebinare o korištenju ovih softvera, a što može biti protumačeno kao manji napor u obučavanju medijskoj i informacijskoj pismenosti.

MS EMAUS u saradnji s Ministarstvom sigurnosti BiH i donatorskim organizacijama „Save the Children Norway“ i „OAK Foundation“ u 2009. godini je započeo projekt prevencije dječije pornografije i pedofilije putem korištenja modernih tehnologija. Jedan od sastavnih elemenata ovog projekta je stranica www.sigurnodijete.ba, na kojoj se nalaze informacije o sigurnom korištenju interneta, mobilnih telefona i videoigrica za maloljetnike, tinejdžere i roditelje. Ova stranica ne funkcioniše u potpunosti u toku 2017. godine. Postoji mnogo neispravnih linkova i samo su dijelovi sadržaja još uvijek dostupni.

Tokom 2016. i 2017. godine **UN-ova Međunarodna organizacija za migracije (IOM)** uključila je treninge iz medijske i informacijske pismenosti u program borbe protiv nasilnog ekstremizma. Između ostalog, marginalizirane grupe mladih iz 10 ciljnih zajednica, koje su identificirane kao one koje su podložne radikalizaciji, učestvovala su u dvodnevnoj radionici o medijskoj pismenosti unutar koje su date osnovne smjernice za razumijevanje i analiziranje medijskih sadržaja, kao i osnovni principi novinarske etike i slobode izražavanja.

Projekt Hope International započeo je u 2017. godini s ciljem smanjivanja delikvencije kod mladih i socijalizacije omladine. U sklopu projekta ova je organizacija priredila dva ljetna kampa u Mostaru i Zenici o medijskoj pismenosti. Na kampovima se razgovaralo o sigurnom korištenju interneta, nasilju u virtualnom svijetu i medijskoj pismenosti. U sklopu projekta uskoro se planira objavljivanje priručnika o sigurnom korištenju informacijsko-komunikacijskih tehnologija i o medijskoj pismenosti.

IMEP, petogodišnji USAID-ov [program](#) započeo u 2017. godini, ima za cilj osiguranje podrške nezavisnosti medija i slobodi izražavanja u BiH i to kroz jačanje održivosti medija, podizanjem kvaliteta medijskih sadržaja, izgradnjom kapaciteta novinara i novinarki, osiguranjem pravne pomoći medijima i novinarima, i aktivnim uključivanjem građana u medijski prostor, s jakom promocijom nezavisnih medijskih glasova u BiH. Značajnim dijelom projekta nastoji se pospješiti razvoj građanskog novinarstva i razviti kompetencije građanki i građana za stvaranje medijskih sadržaja.

Pored nabrojanih organizacija civilnog društva koje imaju sveobuhvatan pristup medijskoj i informacijskoj pismenosti, postoji nekoliko drugih događaja i treninga koje su organizirale organizacije kojima medijska i informacijska pismenost ne predstavlja glavni fokus djelovanja.

Misija OSCE-a u BiH, kroz Odjel za medije i javno informiranje, organizirala je dva treninga o medijskoj pismenosti i to za studente Univerziteta u Sarajevu (OSCE Mission to Bosnia and Herzegovina, 2017) i Univerziteta u Banjoj Luci. **Komunikološki koledž u Banjoj Luci** organizirao je radionicu medijske pismenosti za studente srednjih škola (Banja Luka: Radionica za učenike, 2017). **Univerzitet u Sarajevu** uključen je u projekte informacijske pismenosti kroz dva projekta: 1) Školske biblioteke u službi razvoja demokratskog društva kroz jačanje informacijske pismenosti i cjeloživotnog učenja i 2) Tempus projekt – Razvoj informacijske pismenosti za cjeloživotno učenje i ekonomiju zasnovanu na znanju u zemljama Zapadnog Balkana. U sklopu ovih projekata, pored organizacije radionica objavljeni su i akademski radovi (Muslić i Zolota, 2013).

Centar za nezavisno novinarstvo iz Bukurešta objavio je publikaciju [Media Literacy and Education Needs of journalists and the public in Bosnia and Herzegovina](#) (Medijska pismenost i obrazovne potrebe novinara i javnosti u BiH) (Halilović, Korać, Udovičić, 2016) u sklopu projekta „The Civil Society Facility, Media Freedom and Accountability Programme, EuropeAid/134613/C/ACT/MULTI”, koji je finansirala Evropska unija.

Privatni sektor

Privatne kompanije uglavnom su usmjerile svoje aktivnosti ka obukama iz oblasti informacijskih tehnologija, koje podrazumijevaju samo neke od elemenata medijske i informacijske pismenosti.

Microsoft BiH je u toku 2016. i 2017. godine potpisao memorandume o razumijevanju s entitetskim ministarstvima obrazovanja o implementaciji Microsoftove globalne inicijative „Partneri u učenju”. Ova inicijativa uglavnom je fokusirana na IT pismenost i korištenje modernih tehnologija u obrazovanju „da bi se pospješio pristup različitim tehnologijama i njihovom korištenju u obrazovnom procesu”. Obrazovne institucije dobile su pristup Microsoftovoj tehnologiji za nižu cijenu i određene treninge o korištenju njihovih softverskih rješenja za nastavni proces (CAT). Treninzi su isključivo usmjereni na kreiranje informacija, a ne na njihovu analizu. Microsoft, također, saraduje s nekoliko kantonalnih vlada na promociji korištenja inovativnih tehnologija u učionicama.

Academy 387 je platforma za IT obrazovanje i radni prostor locirana u Sarajevu. Oni nude prostor za različite trenere i edukatore koji organiziraju obuke o korištenju različitih softverskih rješenja. Jedan od kurseva uključuje kreativno učenje uz korištenje digitalnih tehnologija. Ovaj kurs namijenjen je predavačima i studentima, a nudi ograničene teme o medijskoj i informacijskoj pismenosti.

Telekom kompanije u BiH M-Tel i BH Telecom podržavaju različite programe nevladinog i vladinog sektora o sigurnom korištenju interneta, uglavnom namijenjene djeci. **BH Telecom** je pokrenuo [kampanju](#) podizanja svijesti o važnosti posjedovanja slojevite zaštite protiv online pokušaja krađe privatnih podataka. Ova kompanija podržava EMAUS program [www.sigurnodijete.ba](#), kao i informativnu i preventivnu kampanju [Surfaj sigurno!](#). **M-Tel (Telecom Srpske a.d.)** je podržao portal [www.djecanainternetu.org](#) koji promovira odgovorno korištenje interneta i IKT, a koji implementira Ombudsman za djecu Republike Srpske i Agencija za informaciono društvo RS-a. M-Tel je, također, objavio publikaciju o internetskoj sigurnosti za roditelje, nastavnike i djecu.